

U S T A W A

z dnia

2003 r.

o Inspekcji Weterynaryjnej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „Inspekcją”;
- 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą) oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji;
- 3) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w ustawie z dnia o weterynaryjnej kontroli w handlu (Dz. U. Nr, poz.), w załączniku nr 1 i 2.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym – rozumie się przez to przepisy Unii Europejskiej, a także

przepisy służące wprowadzeniu w życie takich przepisów, dotyczące zdrowia zwierząt, zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, kontroli weterynaryjnych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu oraz ochrony zwierząt.

Art. 3. 1. Inspekcja realizuje zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

2. Inspekcja wykonuje swoje zadania w szczególności przez:

- 1) zwalczanie:
 - a) chorób zakaźnych zwierząt, w tym zapobieganie, wykrywanie i likwidowanie ognisk tych chorób,
 - b) chorób zwierząt, które mogą być przenoszone na człowieka ze zwierzęcia lub przez produkty pochodzenia zwierzęcego, zwanych dalej „zoonozami” lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby;
- 2) monitorowanie zakażeń zwierząt;
- 3) badanie zwierząt rzeźnych i produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 4) przeprowadzanie:
 - a) weterynaryjnej kontroli granicznej,
 - b) kontroli weterynaryjnej w handlu i wywozie zwierząt oraz produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu;

- 5) sprawowanie nadzoru nad:
- a) bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym nad wymaganiami weterynaryjnymi przy ich produkcji, umieszczeniu na rynku oraz sprzedaży bezpośredniej,
 - b) wprowadzaniem na rynek zwierząt i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - c) wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem środków żywienia zwierząt,
 - d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego,
 - e) obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi, wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt oraz warunkami ich wytwarzania,
 - f) wytwarzaniem i stosowaniem pasz leczniczych,
 - g) przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt,
 - h) przeprowadzaniem doświadczeń na zwierzętach,
 - i) przestrzeganiem zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz przemieszczaniem zwierząt,
 - j) przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta gospodarskie;
- 6) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych,

produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt;

- 7) prowadzenie wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej ¹⁾.

3. Inspekcja wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, na podstawie przepisów odrębnych, w zakresie określonym tymi przepisami.

4. Na terenach i w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz jednostek wojsk obcych przebywających na tych terenach, zadania określone w ust. 1, wykonuje Szef Służby Weterynaryjnej – Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego.

5. Szef Służby Weterynaryjnej – Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Szef Służby Weterynaryjnej – Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego lub osoba przez niego upoważniona może uczestniczyć w prowadzonej przez organy Inspekcji:

- 1) weterynaryjnej kontroli granicznej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych wykorzystywanych do przewozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego na potrzeby Sił

Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;

- 2) kontroli zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.

Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz szczegółowe warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Weterynaryjną, uwzględniając rodzaj i charakter zadań, kompetencje i wymagania niezbędne do sprawowania nadzoru oraz możliwość skutecznego wykonywania tych zadań.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi formy współpracy organów Inspekcji z Wojskową Inspekcją Weterynaryjną, uwzględniając:

- 1) sposób i tryb wzajemnego przekazywania informacji z zakresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1-4;
- 2) zakres tej współpracy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) warunki i sposób organizacji, uczestnictwa i prowadzenia wspólnych szkoleń Inspekcji i Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 4. Organy Inspekcji współpracują, przy wykonywaniu swoich zadań, z właściwymi organami administracji rządowej i jednostkami samorządu terytorialnego.

Rozdział 2

Organizacja i funkcjonowanie Inspekcji

Art. 5. 1. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii;
- 2) wojewódzki lekarz weterynarii, jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie;
- 3) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej, wchodzącej w skład niezespolonej administracji rządowej;
- 4) graniczni lekarze weterynarii.

2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

- 1) lekarze weterynarii i inne osoby zatrudnione w Inspekcji oraz lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności;
- 2) osoby niebędące lekarzami weterynarii wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym.

Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują wyznaczone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.

4. Lekarze weterynarii, o których mowa ust. 2 pkt 1, są urzędowymi lekarzami weterynarii.

Art. 6. 1. Inspekcją kieruje Główny Lekarz Weterynarii, będący centralnym organem administracji rządowej.

2. Główny Lekarz Weterynarii podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

3. Głównego Lekarza Weterynarii powołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa, Prezes Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Lekarza Weterynarii.

4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, w liczbie dwóch, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Głównym Lekarzem Weterynarii oraz jego zastępcami mogą być osoby, które:

- 1) są lekarzami weterynarii posiadającymi prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiadają 7-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią;
- 3) posiadają tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

6. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Weterynarii.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, statut Głównego Inspektoratu Weterynarii, uwzględniając możliwość realizacji zadań, o których mowa w art. 13.

Art. 7. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2, jest Rada Sanitarno-Epizootyczna, zwana dalej "Radą".

2. Rada liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady trwa 4 lata.

4. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się zasobem wiedzy lub doświadczeniem zawodowym w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

5. Członkowie Rady wybierają ze składu Rady przewodniczącego i sekretarza.

Przewodniczący Rady może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

8. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz zwrot kosztów i diety, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa.

Art. 8. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podlega, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epizootycznego na obszarze swojej właściwości, Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

2. Graniczny lekarz weterynarii podlega Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii podlega wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, określi terytorialny zakres działania powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii oraz ich siedziby, biorąc pod uwagę:

- 1) zasadniczy podział terytorialny państwa, z tym że zakres działania powiatowego lekarza weterynarii może obejmować kilka powiatów;
- 2) możliwości finansowe i organizacyjne Inspekcji;
- 3) potrzebę zapewnienia realizacji zadań Inspekcji na obszarze całego kraju.

Art. 9. 1. Wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzem weterynarii oraz ich zastępcą mogą być osoby, które:

- 1) są lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiadają:
 - a) 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią – w przypadku wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy,
 - b) 3-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią – w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępcy,
 - c) tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

2. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec:

- 1) wojewódzkiego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy
– wykonuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii;
- 2) powiatowego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy
– wykonuje wojewódzki lekarz weterynarii;
- 3) granicznego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy
– wykonuje Główny Lekarz Weterynarii.

Art. 10. 1. Główny Lekarz Weterynarii może zawiesić w wykonywaniu obowiązków wojewódzkiego, powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii lub ich zastępcę, jeżeli jego działalność lub działalność kierowanego przez niego inspektoratu może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji, a zwłaszcza naruszyć bezpieczeństwo sanitarno-weterynaryjne na obszarze właściwości tych lekarzy. Podejmując decyzję o zawieszeniu, Główny Lekarz Weterynarii wyznacza osobę pełniącą obowiązki zawieszzonego organu.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

3. W stosunku do powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy, kompetencje Głównego Lekarza Weterynarii, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

Art. 11. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem.

3. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem. W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują graniczne posterunki kontroli, zatwierdzone na podstawie odrębnych przepisów.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii, mając na względzie prawidłowość realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Art. 12. 1. Koszty działalności Inspekcji i wykonywania zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, są pokrywane z budżetu państwa, z wyjątkiem:

- 1) kosztów czynności, za które są pobierane opłaty, powierzonych do wykonywania wyznaczonym lekarzom weterynarii lub osobom, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2;
- 2) kosztów czynności usługowych niewynikających z ustawowych zadań Inspekcji, w tym usługowych badań laboratoryjnych.

2. Wojewódzkie, powiatowe i graniczne inspektoraty weterynarii są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. W budżetach wojewodów wyodrębnia się środki przeznaczone na:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i zoonoz lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby, objętych obowiązkiem zgłaszania i zwalczania, w tym na odszkodowania i monitorowanie zakażeń zwierząt;
- 2) monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt.

4. Lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji, wykonującym określone czynności związane ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, zoonoz lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem w właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) rodzaje wydatków ponoszonych przez inspektoraty weterynarii, związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt i zoonoz lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby oraz monitorowaniem

zakażeń zwierząt, które mogą być finansowane ze środków, o których mowa w ust. 3 pkt 1;

- 2) rodzaje wydatków ponoszonych przez inspektoraty weterynarii, związanych z monitorowaniem występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt, które mogą być finansowane ze środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2

– mając na względzie pełną ewidencję wydatków ponoszonych przez Inspekcję na zwalczanie chorób zakaźnych i zoonoz lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby, monitorowanie zakażeń zwierząt i pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt oraz potrzebę racjonalnego wydatkowania środków budżetowych.

Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji i wydaje instrukcje określające sposób postępowania tej Inspekcji;

- 2) koordynuje i kontroluje wykonywanie zadań przez wojewódzkich, powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii;
- 3) może wydawać wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzom weterynarii polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;
- 4) współpracuje z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii oraz innymi organizacjami międzynarodowymi;
- 5) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji;
- 6) opracowuje programy i plany dotyczące monitorowania zakażeń zwierząt oraz zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt i zoonozom lub biologicznym czynnikom chorobotwórczym wywołującym te choroby i ich zwalczania;
- 7) opracowuje krajowe programy i plany dotyczące monitorowania występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt;
- 8) organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii;
- 9) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów, substancji i preparatów biobójczych oraz innych

środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i zoonoz lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby;

- 10) zarządza systemem wymiany informacji, o którym mowa w art. 36 ust. 1;
- 11) prowadzi listę osób, o których mowa w art. 26;
- 12) wykonuje inne zadania określone w przepisach odrębnych.

2. Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, oraz Komisją Europejską w zakresie nadzorowania przestrzegania prawodawstwa weterynaryjnego. Informację o sposobie i zakresie tej współpracy, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnym za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego oraz Komisji Europejskiej.

3. Główny Lekarz Weterynarii w zakresie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, działa z urzędu lub na wniosek organów, o których mowa w art. 1 pkt 2, lub Komisji Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii realizując zadanie, o którym mowa w ust. 2, przekazuje informacje uzyskane przez organy Inspekcji przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 3 ust. 2, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

5. Główny Lekarz Weterynarii może odmówić przekazania informacji organom, o których mowa w art. 1 pkt 2, lub podjęcia działań, jeżeli mogłoby to stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.

6. Do informacji, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

7. Informacje, o których mowa w ust. 4, dotyczące działań:

- 1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo weterynaryjne w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu lub
- 2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla poszczególnych państw członkowskich

– Główny Lekarz Weterynarii, po porozumieniu z Komisją Europejską i organami, o których mowa art. 1 pkt 2, zainteresowanych państw członkowskich oraz w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współpracy Głównego Lekarza Weterynarii z organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, oraz Komisją Europejską, biorąc pod uwagę:

- 1) prawidłowe stosowanie prawodawstwa weterynaryjnego;
- 2) wykrywanie naruszeń tego prawodawstwa i zapobieganie im;

- 3) konieczność informowania o zawieranych z państwami trzecimi umowach lub porozumieniach w zakresie weterynarii.

9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 kwietnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.

Art. 14. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii:

- 1) ustala kierunki działania, wydaje instrukcje określające sposób postępowania powiatowych lekarzy weterynarii na obszarze województwa oraz kontroluje sposób wykonywania przez nich zadań Inspekcji;
- 2) może wydawać powiatowym lekarzom weterynarii polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;
- 3) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, środków żywienia zwierząt i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji na obszarze województwa;
- 4) opracowuje na obszarze województwa programy i plany dotyczące monitorowania zakażeń zwierząt oraz zapobiegania chorobom zakaźnym i zoonozom i ich zwalczania;
- 5) opracowuje na obszarze województwa programy i plany dotyczące monitorowania występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia

zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt;

- 6) organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii;
- 7) nadzoruje na obszarze województwa działanie systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję.

2. Wojewódzki oraz graniczny lekarz weterynarii do dnia 30 marca, a na żądanie, w każdym czasie, przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o realizacji zadań Inspekcji odpowiednio na obszarze województwa albo w terytorialnym zakresie działania granicznego lekarza weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii do dnia 28 lutego, a na żądanie, w każdym czasie, przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informacje o realizacji zadań Inspekcji w terytorialnym zakresie działania powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 15. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji, organem pierwszej instancji jest powiatowy lekarz weterynarii, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w stosunku do:

- 1) powiatowego lekarza weterynarii – jest wojewódzki lekarz weterynarii;

- 2) wojewódzkiego i granicznego lekarza weterynarii
– jest Główny Lekarz Weterynarii.

3. Organ wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawiłością sprawy. W tych wypadkach organ wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

4. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 3, organ wyższego stopnia powiadamia organ pierwszej instancji.

Art. 16. 1. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, w porozumieniu z wojewódzkim lekarzem weterynarii, może:

- 1) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do:
 - a) ochronnych szczepień i badań rozpoznawczych,
 - b) nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami zwierząt,
 - c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,
 - d) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,
 - e) badania mięsa zwierząt łownych,

- f) nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawiania wymaganych świadectw,
 - g) nadzoru nad punktami odbioru mleka, jego przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów mleczarskich,
 - h) nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich i statków przetwórczych produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz produktów akwakultury, ślimaków i żab,
 - i) nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych,
 - j) pobierania próbek do badań;
- 2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, posiadające odpowiednie kwalifikacje do wykonywania niektórych czynności pomocniczych.

2. Wyznaczenie do wykonania czynności, o którym mowa w ust. 1, następuje w formie decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii określającej rodzaj i zakres czynności przekazanych do wykonania.

3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza weterynarii umowy z osobami, o których mowa w ust. 1, określającej w szczególności sposób, zakres i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności.

4. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi listę osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2, i rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym, może nastąpić w przypadku:

- 1) gdy wykonywanie czynności przez osobę wyznaczoną może spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zwierząt;
- 2) niewywiązywania się osoby wyznaczonej z powierzonych jej do wykonania czynności, w szczególności przez niewykonywanie ich terminowo;
- 3) stwierdzenia zaniedbań w dokumentowaniu wykonywanych czynności;
- 4) zawieszenia lub utraty prawa wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii;
- 5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Głównego Lekarza Weterynarii oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz kwalifikacje osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1;
- 2) warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1

- mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych czynności.

7. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 17. Powiatowe inspektoraty weterynarii dla realizacji zobowiązań wynikających z umów, o których mowa w art. 16 ust. 3, mogą tworzyć środki specjalne.

2. Źródłem dochodów środków specjalnych, o których mowa w ust. 1, są opłaty za czynności Inspekcji wykonywane przez osoby niebędące jej pracownikami.

3. Z opłat gromadzonych na środkach specjalnych są pokrywane wydatki na:

- 1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;
- 2) obsługę finansową, druki do prowadzenia dokumentacji, pieczęcie do znakowania mięsa, odczynniki do badań na włośnię metodą wytrawiania, badania laboratoryjne niezbędne do wydania oceny mięsa, szkolenia wyznaczonych lekarzy weterynarii oraz dojazdu wyznaczonych osób w celu wykonania powierzonych im zadań.

Art. 18. 1. Organ Inspekcji, w przypadku stwierdzenia zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia

zwierzęcego lub w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, nakazuje, w formie decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tego zagrożenia.

2. Nakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) osób, które ukończyły 60 lat;
- 2) kobiet w ciąży lub wychowujących dzieci w wieku do 14 lat;
- 3) osób niepełnosprawnych.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, na obszarze powiatu, w którym lekarz weterynarii mieszka lub jest zatrudniony, wydaje powiatowy lekarz weterynarii, a w przypadku skierowania do wykonania czynności na obszarze innego powiatu – wojewódzki lekarz weterynarii.

4. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, stwarza obowiązek wykonywania czynności na okres do 3 miesięcy w miejscu określonym w decyzji.

6. Osobie skierowanej do wykonywania czynności pracodawca jest obowiązany udzielić urlopu bezpłatnego na czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 3. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze u tego pracodawcy.

7. Osobie, o której mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach określonych w przepisach o ustalaniu oraz wysokości należności przysługującej pracownikom zatrudnionym w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy. Zwrot kosztów z tytułu zakwaterowania lub wyżywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania czynności bezpłatnego zakwaterowania lub wyżywienia.

8. Przez czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 1, z osobą skierowaną do wykonania czynności przy zwalczaniu epidemii nie może być rozwiązany dotychczasowy stosunek pracy ani nie może być dokonane wypowiedzenie umowy o pracę, chyba że istnieje podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

9. Wynagrodzenie osób, o których mowa w ust. 1, ustala się według przepisów wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

Art. 19. 1. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, są obowiązane przy wykonywaniu swoich czynności posiadać upoważnienie i nosić na widocznym miejscu odznakę identyfikacyjną.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory upoważnienia i odznaki identyfikacyjnej, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji.

3. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, w zakresie wykonywania czynności, mają prawo w każdym czasie do:

- 1) przeprowadzania kontroli gospodarstw, centrów (organizacji), zakładów, instalacji, urzędzeń lub środków transportu;
- 2) kontrolowania przestrzegania wymagań określonych w prawodawstwie weterynaryjnym, w tym metod stosowanych do znakowania i identyfikacji zwierząt;
- 3) pobierania nieodpłatnie próbek do badań:
 - a) od zwierząt utrzymywanych w celu umieszczenia na rynku lub transportowanych,
 - b) produktów przeznaczonych do przechowywania, umieszczania na rynku lub transportowanych;
- 4) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 5) żądania okazywania i udostępniania dokumentów lub danych informatycznych, w zakresie, o którym mowa w pkt 4.

4. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 3, podmioty kontrolowane są obowiązane zapewnić pracownikom Inspekcji oraz osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18, pomoc niezbędną przy wykonywaniu ich obowiązków.

5. Uzyskane w wyniku kontroli informacje, dokumenty i inne dane, dotyczące w szczególności stosowanej przez kontrolowanego technologii nie mogą być przekazywane ani ujawniane innym organom, chyba że stanowią dowód popełnienia przestępstwa.

6. Powiatowy albo wojewódzki lekarz weterynarii może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli przez Inspekcję. Na wniosek powiatowego albo wojewódzkiego lekarza weterynarii, właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc przy przeprowadzaniu kontroli.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób wykonywania przez pracowników Inspekcji kontroli, mając na względzie częstotliwość i prawidłowość jej przeprowadzania.

Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują przedstawicielom służb weterynaryjnych Unii Europejskiej oraz innych państw członkowskich, przeprowadzających kontrole weterynaryjne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w obecności właściwego organu Inspekcji.

Art. 21. Podmioty prowadzące działalność w obiektach nadzorowanych przez Inspekcję, w przypadku konieczności stałego wykonywania czynności

przez pracowników Inspekcji lub osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, są obowiązane do nieodpłatnego:

- 1) udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych;
- 2) odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy dla przeprowadzających kontrolę.

Art. 22. Pracownicy Inspekcji oraz osoby, o których mowa w art. 16, 18 i 20, w zakresie wykonywania czynności określonych w ustawie podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 23. 1. Stwierdzenie choroby zakaźnej zwierzęcia, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego i środków żywienia zwierząt może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badania laboratoryjne obejmują również monitoring szkodliwych dla ludzi i zwierząt czynników biologicznych, chemicznych i fizycznych, określonych w przepisach odrębnych.

3. Badania laboratoryjne przeprowadzają:

- 1) zakłady higieny weterynaryjnej wchodzące w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii, które są regionalnymi laboratoriami weterynaryjnymi w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej;

- 2) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych, niż wymienione w pkt 1, jednostek organizacyjnych Inspekcji;
- 3) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej.

4. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą przeprowadzać, na zlecenie właściwego organu Inspekcji, inne niż wymienione w ust. 3, zatwierdzone laboratoria.

5. Krajowe laboratoria referencyjne sprawują nadzór nad jakością badań wykonywanych w laboratoriach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 i ust. 4, w szczególności przez:

- 1) ujednoczanie wymagań i metod badawczych;
- 2) sprawdzanie jakości preparatów diagnostycznych używanych do badań;
- 3) organizację okresowych testów porównawczych poszczególnych metod badawczych, stosowanych przez laboratoria;
- 4) prowadzenie szkoleń pracowników laboratoriów;
- 5) prowadzenie badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez laboratoria;
- 6) gromadzenie i przetwarzanie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych.

Zadania krajowego laboratorium referencyjnego przeprowadzającego badania w kierunku zakaźnych encefalopatii zwierząt (TSE) określają przepisy Unii Europejskiej¹⁾.

7. Laboratoria, o których mowa w ust. 3 i 4, wykonujące badania produktów pochodzenia zwierzęcego, podlegają akredytacji w zakresie poszczególnych rodzajów badań, metod badawczych i procedur.

8. Zadania, o których mowa w ust. 5 pkt 1-3 i 6 i ust. 6, są finansowane z budżetu państwa.

Art. 24. 1. Kierownik laboratorium ubiegającego się o zatwierdzenie występuje z pisemnym wnioskiem w tym zakresie do Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) kserokopię oryginału certyfikatu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonych we wniosku, w przypadku laboratoriów, o których mowa w art. 23 ust. 7;
- 2) opinię właściwego dla kierunku badań laboratorium referencyjnego o:
 - a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,
 - b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,
 - c) stosowanych metodach badawczych.

3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w formie decyzji, laboratorium po przeprowadzeniu w nim testu porównawczego poszczególnych metod diagnostycznych.

4. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi wykaz zatwierdzonych laboratoriów.

5. Wykaz zatwierdzonych laboratoriów jest jawny i podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz jest umieszczany na stronach internetowych Głównego Inspektoratu Weterynarii.

6. Główny Lekarz Weterynarii, w formie decyzji, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli:

- 1) przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub
- 2) uzyskało negatywne wyniki testów porównawczych, o których mowa w ust. 3, lub nie poddało się takim testom.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia oraz przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji, dotyczących wyników tych badań.

Art. 25 Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań, biorąc pod uwagę zapewnienie

powtarzalności wyników badań laboratoryjnych niezbędnych do zapewnienia kontroli zdrowia publicznego i zwierząt.

Rozdział 3

Zasady wystawiania świadectw zdrowia

Art. 1. ~~Ś~~wiadectwa zdrowia wystawia organ Inspekcji lub upoważniony przez ten organ urzędowy lekarz weterynarii, zwani dalej „wystawiającym świadectwo”.

2. Wystawiający świadectwo powinien:

- 1) posiadać wiedzę w zakresie przepisów zawartych w aktach prawnych, o których mowa w art. 1 pkt 3;
- 2) znać zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnej oraz sposób wystawiania świadectw zdrowia.

3. Wystawiający świadectwo:

- 1) poświadcza dane, co do których posiada wiedzę i które mogą być przez niego ustalone;
- 2) podpisuje świadectwa zdrowia:
 - a) prawidłowo wypełnione,
 - b) zwierząt lub produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu, które zostały przez niego skontrolowane.

4. Jeżeli wystawienie świadectwa zdrowia następuje na podstawie innych dokumentów, to wystawiający świadectwo jest obowiązany posiadać te dokumenty przed jego wystawieniem.

5. Wystawiający świadectwo może wystawić świadectwo zdrowia na podstawie danych, które zostały:

- 1) ustalone przez osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1, jeżeli wystawiający świadectwo może potwierdzić prawdziwość tych danych, lub
- 2) uzyskane w wyniku realizacji programów i planów monitorowania, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 6 i 7 oraz art. 14 ust. 1 pkt 4 i 5, a także zatwierdzonych programów zapewnienia jakości.

Art. 27.1. Do wystawiającego świadectwo art. 24 i 25 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Świadectwo zdrowia sporządza się w języku polskim oraz co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia w rozumieniu przepisów o weterynaryjnej kontroli w handlu.

3. Świadectwo zdrowia sporządza się w sposób zapewniający identyfikację wystawiającego świadectwo.

4. Wystawiający świadectwo przechowuje kopie wystawionych świadectw zdrowia przez 3 lata od dnia ich wystawienia.

Art. 128. Organy Inspekcji kontrolują wydane świadectwa zdrowia.

Jeżeli zachodzi podejrzenie, że wystawiający świadectwo przerobił lub sfałszował świadectwo zdrowia, organ Inspekcji sprawujący nad nim nadzór może zawiesić go w czynnościach, do czasu zakończenia postępowania karnego w tej sprawie.

Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, program szkoleń dla wystawiających świadectwa, a także sposób prowadzenia tych szkoleń, biorąc pod uwagę:

- 1) prawodawstwo weterynaryjne;
- 2) zasady sporządzania świadectw;
- 3) rodzaj i zakres stosowania testów i badań przeprowadzanych przed wystawieniem świadectwa.

Rozdział 4

Opłaty

Art. 30. 1. Inspekcja pobiera opłaty za:

- 1) kontrolę w miejscu pochodzenia zwierząt oraz produktów wymienionych w ustawie o kontroli weterynaryjnej w handlu, w załączniku nr 1, w części 1 i 3, wraz z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych;
- 2) przeprowadzenie weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 3) nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocenę mięsa i nadzór nad

przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju;

- 4) badanie mięsa zwierząt łownych oraz mięsa zwierząt rzeźnych przeznaczonego na potrzeby własne;
- 5) nadzór nad:
 - a) rozbiorem mięsa,
 - b) przechowywaniem mięsa,
 - c) przetwórstwem mięsa,
 - d) punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mleczarskich,
 - e) przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych,
 - f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego,
 - g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem ubocznych produktów zwierzęcych,
 - h) miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, w tym targowiskami, a także wystawami zwierząt,
 - i) kwarantanną zwierząt, z wyjątkiem kwarantanny przeprowadzanej w posterunku weterynaryjnej kontroli granicznej,
 - j) wyładowywaniem produktów rybołówstwa ze statków rybackich,
 - k) obróbką, przetwórstwem, przechowywaniem produktów rybołówstwa lub produktów akwakultury oraz wyładowywaniem ze statków przetwórcy produktów rybołówstwa;

- 6) szczepienia ochronne przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu oraz przeciwko wścieklicznie psów i kotów;
- 7) kontrole statków rybackich i statków przetwórci;
- 8) monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych oraz skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz w środkach żywienia zwierząt;
- 9) badania laboratoryjne próbek:
 - a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,
 - b) pobranych w trakcie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów;
- 10) wydawanie pozwoleń weterynaryjnych na przywóz przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią.

2. Do opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 5 lit. g i h oraz pkt 6, dolicza się koszty:

- 1) dojazdu związanego z wykonywaniem czynności;
- 2) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych, materiałów medycznych lub środków służących do mycia lub odkażania;
- 3) badań laboratoryjnych.

3. Do opłat:

- 1) o których mowa w ust. 1 pkt 2, dolicza się koszty badań laboratoryjnych, związane z pobieraniem i badaniem próbek;
- 2) o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, związanych z badaniem na terenie gospodarstwa lub fermy dolicza się koszty dojazdu do miejsca wykonania czynności;
- 3) o których mowa w ust. 1 pkt 7, związanych z kontrolą statków rybackich i statków przetwórci za granicą dolicza się koszty przemieszczenia na ten statek.

Art. 31. 1. W przypadku gdy ubój zwierząt i badanie poubojowe odbywa się na terenie gospodarstwa lub fermy opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3 i 4, powiększa się o 100 % w celu pokrycia kosztów badania.

2. W przypadku gdy rozbiór mięsa jest dokonywany w zakładzie, w którym mięso to zostało pozyskane, opłaty za nadzór nad rozbiorem mięsa zmniejsza się o 55%.

3. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są posortowane pod względem świeżości lub wielkości, w sposób określony w rozporządzeniu Rady nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiającym wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa lub gdy pierwsza sprzedaż odbywa się na aukcji rybnej lub rynku hurtowym, opłatę pobraną przy wyładunku statku rybackiego lub przy pierwszej sprzedaży, zmniejsza się o 55%.

4. W przypadku gdy:

- 1) przetwarzanie produktów rybołówstwa jest dokonywane w tym samym miejscu, co pierwsza sprzedaż lub
- 2) prowadzona w zakładzie kontrola wewnętrzna umożliwia ograniczenie liczby kontroli przeprowadzanych przez urzędowych lekarzy weterynarii w tym zakładzie

– opłatę za nadzór, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. j, zmniejsza się o 55%.

5. W przypadku wyładowywania produktów rybołówstwa ze statku rybackiego lub statku przetwórci, pływających pod banderą państwa trzeciego, do opłaty za badanie dolicza się koszty czynności związanych z kontrolą tych statków.

6. Przy kontroli statków rybackich lub statków przetwórci znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do opłaty dolicza się koszty przejazdu i pobytu przeprowadzającego kontrolę na tych statkach.

Art. 32. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące pobieranych opłat.

Art. 33 Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi wysokość opłat za wykonane czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1, miejsce pobierania opłat, oraz zakres i sposób

przekazywanych informacji Komisji Europejskiej, mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie zasad pobierania i wysokości opłat za czynności weterynaryjne.

Art. 34. Do należności pieniężnych z tytułu opłat określonych na podstawie ustawy stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 35. 1. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą gromadzić środki finansowe uzyskiwane z opłat za czynności, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, na wyodrębnionych rachunkach bankowych, jako środki specjalne.

2. Środki specjalne uzyskane z opłat za czynności, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, mogą być przeznaczone na pokrycie kosztów wykonywanych usług oraz na usprawnienie funkcjonowania Inspekcji, z wyłączeniem wynagrodzeń jej pracowników.

3. Wysokość opłat za czynności, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, ustala wojewódzki lekarz weterynarii.

Rozdział 5

Systemy wymiany informacji

Art. 36. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) utworzy systemy wymiany informacji służące kontroli przemieszczania zwierząt i produktów w handlu, przewozie i przywozie oraz wywozie, a także zapewni udział organów Inspekcji w elektronicznym

systemie wymiany informacji ANIMO, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej¹⁾;

- 2) zapewni komputeryzację procedur weterynaryjnej kontroli granicznej, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej²⁾.

2. Koszty związane z:

- 1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów krajowych;
- 2) korzystaniem z centralnego serwera ANIMO Unii Europejskiej;
- 3) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania

– są pokrywane z budżetu państwa.

3. Koszty związane z bieżącą eksploatacją systemów informatycznych są pokrywane z budżetów właściwych inspektoratów.

4. Główny Lekarz Weterynarii, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy, wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Przepis karny

Art. 37. Kto udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 5 ust. 2, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz wymagania weterynaryjne dotyczące produkcji towarów i obrotu nimi.”;
- 3) uchyla się art. 34-50a i 51 ust. 2 pkt 2.

Art. 39. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Konkurs na stanowisko wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy przeprowadza się w sposób określony w przepisach o służbie cywilnej.”;

2) w załączniku pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) powiatowi oraz graniczni lekarze weterynarii.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Korpus służby cywilnej tworzą także wojewódzcy, powiatowi i graniczni lekarze weterynarii oraz ich zastępcy.”;

2) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Główny Lekarz Weterynarii organizuje nabór na stanowisko granicznego lekarza weterynarii i jego zastępcy.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii organizuje nabór na stanowisko powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy.”;

3) w art. 41 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy.”;

4) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a Konkurs na stanowisko wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy, Szef Służby Cywilnej przeprowadza na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, złożony po porozumieniu z właściwym wojewodą.”.

Art. 41. 1. Główny Lekarz Weterynarii utworzy graniczne inspektoraty weterynarii jako państwowe jednostki budżetowe w Bezledach, Dorohusku, Gdyni, Hrebennem, Korczowej, Koroszczynie, Kuźnicy Białostockiej, Szczecinie, Świnoujściu i Warszawie.

2. Graniczne inspektoraty weterynarii, wymienione w ust. 1, zostaną utworzone przez przekształcenie granicznych inspektoratów weterynarii, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii w Bezledach, Dorohusku, Gdyni, Hrebennem, Korczowej, Koroszczynie, Kuźnicy Białostockiej, Szczecinie, Świnoujściu i Warszawie.

Art. 42. 1. Dotychczasowe stosunki pracy wojewódzkich i powiatowych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców, zatrudnionych na podstawie powołania, stają się z dniem wejścia w życie ustawy stosunkami pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Dotychczasowe stosunki pracy granicznych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców w granicznych inspektoratach weterynarii, o których mowa w art. 41, zatrudnionych na podstawie powołania, stają się z dniem wejścia w życie ustawy stosunkami pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

3. Pracownicy zatrudnieni w granicznych inspektoratach weterynarii, o których mowa w art. 41, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii stają się, z dniem wejścia w życie ustawy,

pracownikami granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy. Przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy stosuje się.

4. Mienie granicznych inspektoratów weterynarii, o których mowa w art. 41, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, mieniem granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy.

5. Wierzytelności i zobowiązania granicznych inspektoratów weterynarii, o których mowa w art. 41, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, wierzytelnościami i zobowiązaniami granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy.

Art. 43. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesień dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia, przeznaczonych na utrzymanie granicznych inspektoratów weterynarii, z budżetów właściwych wojewodów do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 41 i 43, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Decyzja Komisji 91/398/EWG z dnia 19 lipca 1991 r. w sprawie skomputeryzowanego systemu łączącego władze weterynaryjne (Animo), Decyzja Komisji 93/70/EWG z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie kodyfikacji informacji „Animo” oraz Decyzja Komisji nr 91/637 z dnia 3 grudnia 1991 r. ustanawiająca wzór wiadomości, która ma być

przekazana za pomocą systemu komputerowego „Animo” (Dz. Urz. WE nr L 221 z 09.08.1991).

- 2) Decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywózowych (Projekt SHIFT) zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG (Dz. Urz. WE nr L 243, 25.08.1992) ze zmianami.
- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 238, poz. 2025, Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 153, poz. 1271.
- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 22, poz. 268, Nr 48, poz. 550 i 552, Nr 62, poz. 718 i Nr 122, poz. 1321 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 45, poz. 497.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 238, poz. 2025, Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 153, poz. 1271.

12/1/es

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej ma na celu zastąpienie regulacji prawnych zawartych w Rozdziale 6 „Inspekcja Weterynaryjna” ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.). Uchylenie tego rozdziału ustawy i uregulowanie problematyki ustroju i zadań Inspekcji Weterynaryjnej w odrębnej ustawie jest konieczne ze względu na obowiązek dostosowania przepisów krajowych do wymagań określonych w prawie wspólnotowym. Zadania Inspekcji Weterynaryjnej wynikają przede wszystkim z funkcji, jaką Inspekcja pełni w szeroko pojętym obszarze bezpieczeństwa żywności. Jej rola wzrośnie zatem z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej. Ze względów legislacyjnych, jak i merytorycznych, tylko odrębny, nowy akt prawny o randze ustawy gwarantuje sprawne funkcjonowanie administracji weterynaryjnej oraz pełną implementację przepisów prawa Unii Europejskiej.

Zakresem przedmiotowym projektu ustawy są objęte zadania, organizacja, tryb działania oraz zasady finansowania Inspekcji Weterynaryjnej, zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji, a także zasady wystawiania świadectw zdrowia.

W projekcie ustawy przyjęto, że Inspekcja Weterynaryjna realizuje zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego. Powyższe zadania Inspekcja wykonuje w szczególności przez czynności, których katalog został określony w art. 3 projektu ustawy. Przy wykonywaniu swoich zadań organy Inspekcji Weterynaryjnej powinny współ-

pracować z właściwymi organami administracji rządowej i jednostkami samorządu terytorialnego.

Zgodnie z projektem ustawy, zadania Inspekcji Weterynaryjnej wykonują:

- 1) jej organy, którymi są:
 - a) Główny Lekarz Weterynarii,
 - b) wojewódzki lekarz weterynarii, jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie,
 - c) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład niezespolonej administracji rządowej,
 - d) graniczny lekarz weterynarii;
- 2) lekarze weterynarii i inne osoby zatrudnione w Inspekcji oraz lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności; lekarze ci mają status urzędowych lekarzy weterynarii;
- 3) osoby niebędące lekarzami weterynarii, wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym.

Projekt zakłada, że Inspekcją Weterynaryjną kierować będzie Główny Lekarz Weterynarii, będący centralnym organem administracji rządowej, podlegający ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Weterynarii.

W projekcie proponuje się, aby w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji:

- 1) organem pierwszej instancji był powiatowy lekarz weterynarii, chyba że przepisy odrębne będą stanowiły inaczej,

- 2) organem wyższego stopnia w stosunku do:
 - a) powiatowego lekarza weterynarii – był wojewódzki lekarz weterynarii;
 - b) wojewódzkiego lekarza weterynarii i granicznego lekarza weterynarii – był Główny Lekarz Weterynarii. Podległość wojewódzkiego lekarza weterynarii ma charakter merytoryczny, podlega on Głównemu Lekarzowi Weterynarii w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epizootycznego na obszarze swojej właściwości.

W projekcie ustawy proponuje się ponadto, aby w przypadkach uzasadnionych szczególną wagą lub zawilnością sprawy, organ wyższej instancji mógł podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia. W tych wypadkach organ wyższego stopnia stanie się organem pierwszej instancji.

Konieczność podporządkowania granicznego lekarza weterynarii organowi centralnemu, jakim jest Główny Lekarz Weterynarii, wiąże się bezpośrednio z uzyskaniem członkostwa w Unii Europejskiej, a wynika z faktu, że granice Rzeczypospolitej Polskiej staną się granicami Unii Europejskiej, którymi bezpośrednio będzie zarządzała Komisja Europejska. Za tym, aby graniczny lekarz weterynarii podlegał bezpośrednio władzy centralnej, a nie wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, przemawia ponadto charakter zadań wykonywanych przez niego zadań i ich znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

Projekt przewiduje powoływanie na stanowiska wojewódzkich, granicznych i powiatowych lekarzy weterynarii osób o jak najwyższych kwalifikacjach. W konsekwencji, zakłada się, że wojewódzkim, powiatowym oraz granicznym lekarzem weterynarii oraz ich zastępcą może być osoba:

- 1) będąca lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) posiadająca:

- a) 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią – w przypadku wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy,
- b) 3-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią – w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii oraz ich zastępców,
- c) tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

W projekcie ustawy proponuje się, aby koszty działalności Inspekcji oraz koszty wykonywania nałożonych na nią zadań, były pokrywane z budżetu państwa. Wyjątki od tej reguły przewiduje się dla:

- 1) czynności, za które są pobierane opłaty, powierzonych do wykonania wyznaczonym lekarzom weterynarii lub innym osobom;
- 2) badań laboratoryjnych zleconych Inspekcji, nienależących do zakresu jej działania.

Wojewódzkie, powiatowe i graniczne inspektoraty weterynarii są państwowymi jednostkami budżetowymi.

W celu sprawnego finansowania wykonywania zadań przez Inspekcję Weterynaryjną proponuje się, aby w budżetach wojewodów wyodrębnić środki przeznaczone na:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i zoonoz lub biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących te choroby, objętych obowiązkiem zgłaszania i zwalczania, w tym na odszkodowania i monitorowanie zakażeń zwierząt;

- 2) monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt.

Projekt przewiduje możliwość powierzania wykonywania określonych zadań, należących do zakresu obowiązków Inspekcji Weterynaryjnej, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie ich wykonać samodzielnie. Proponuje się, aby w takiej sytuacji mógł on wyznaczać lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do ich wykonywania. Wyznaczenie takie odbywałoby się dwuetapowo. Najpierw powiatowy lekarz weterynarii wydawałby decyzję, określającą rodzaj i zakres przekazanych do wykonania czynności. Następnie zawierana byłaby umowa określająca w szczególności sposób, zakres i miejsce wykonywania powierzonych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności. W celu realizacji zobowiązań wynikających z powyższych umów, powiatowi lekarze weterynarii będą mogli tworzyć środki specjalne. Planuje się, że źródłem dochodów środka specjalnego mają być opłaty za czynności Inspekcji Weterynaryjnej wykonywane przez osoby niebędące jej pracownikami.

W projekcie przewiduje się, aby w celu sprawnego wykonywania zadań określonych w projekcie, pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej oraz osoby wyznaczone do wykonywania powierzonych czynności mieli prawo, w każdym czasie:

- 1) przeprowadzać kontrole gospodarstw, centrów (organizacji), zakładów, instalacji, urządzeń, środków transportu;
- 2) kontrolować przestrzeganie wymagań określonych w prawodawstwie weterynaryjnym, w tym metod stosowanych do znakowania i identyfikacji zwierząt;
- 3) pobierać nieodpłatnie próbki do badań:

- a) od zwierząt utrzymywanych w celu umieszczenia na rynku lub transportowanych,
 - b) produktów przeznaczonych do przechowywania, umieszczonych na rynku lub transportowanych;
- 4) żądać pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przepisami kontroli;
- 5) żądać okazywania i udostępniania dokumentów lub danych informatycznych.

Przy wykonywaniu czynności, o których mowa powyżej, podmioty kontrolowane są obowiązane zapewnić pracownikom Inspekcji pomoc niezbędną przy wykonywaniu ich obowiązków. Ponadto, podmioty prowadzące działalność nadzorowaną przez Inspekcję zarządzające obiektami, w których jest konieczne stałe wykonywanie obowiązków przez pracowników Inspekcji lub inne osoby działające w imieniu organów Inspekcji Weterynaryjnej, są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych oraz odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy. W sytuacji, gdy jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli Inspekcji, powiatowy albo wojewódzki lekarz weterynarii może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o udzielenie pomocy.

Z uwagi na fakt, że projekt ma charakter ramowy, przewiduje się, że szczegółowy tryb i sposób przeprowadzania przez pracowników Inspekcji kontroli określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa.

Projekt zakłada, że stwierdzenie choroby zakaźnej zwierzęcia, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego i środków żywienia zwierząt może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych. Takie badania laboratoryjne, stosownie do przepisów projektowanej ustawy, przeprowadzać mogłyby:

- 1) zakłady higieny weterynaryjnej wchodzące w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii, które są regionalnymi laboratoriami weterynaryjnymi w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej;
- 2) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych, niż wymienione w pkt 1, jednostek organizacyjnych Inspekcji;
- 3) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej.

Rozdział 3 projektu reguluje problematykę związaną z wystawianiem świadectw zdrowia. Proponowane przepisy określają:

- 1) organy uprawnione do wystawienia świadectw zdrowia, które wystawia organ Inspekcji lub upoważniony w tym zakresie przez organ urzędowy lekarz weterynarii;
- 2) zawartość świadectwa i wymogi, jakie powinno ono spełniać.

Przepisy Rozdziału 4 projektu dotyczą kwestii opłat pobieranych przez Inspekcję za wykonanie określonych czynności. Katalog takich odpłatnych czynności został enumeratywnie określony w projekcie. Proponuje się aby, z uwagi na ramowy charakter projektowanej ustawy, wysokość opłat za wykonanie poszczególnych czynności określił, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Do należności pieniężnych z tytułu opłat określonych na podstawie ustawy oraz kosztów przeprowadzania weterynaryjnej kontroli granicznej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 5 określa system wymiany informacji. Stosownie do jego przepisów, Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) utworzy systemy wymiany informacji służące kontroli przemieszczania zwierząt i produktów w handlu, przewozie i przywozie oraz wywozie, oraz zapewni udział organów Inspekcji w elektronicznym systemie wymiany informacji ANIMO zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;
- 2) zapewni komputeryzację procedur weterynaryjnej kontroli granicznej zgodnie z właściwymi przepisami Unii Europejskiej.

Proponuje się, aby koszty związane z utrzymaniem systemu informatycznego były pokrywane z budżetu.

W przepisie karnym projektu ustawy przewiduje się penalizację udaremniania lub utrudniania działalności organów Inspekcji.

Projekt wdraża przepisy Wspólnotowe w niniejszym zakresie, w szczególności:

- 1) Dyrektywy Rady 96/93/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych;
- 2) Dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa w tym drobiowego;
- 3) Dyrektywy Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją, w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych;

- 4) Decyzji Komisji 91/398/EWG z dnia 19 lipca 1991 r. w sprawie skomputeryzowanego systemu łączącego władze weterynaryjne „Animo”;
- 5) Decyzji Komisji 93/70/EWG z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie kodyfikacji informacji „Animo”;
- 6) Decyzji Komisji nr 91/637/EWG z dnia 3 grudnia 1991 r. ustalająca wzór wiadomości, która ma być przekazana za pomocą systemu komputerowego „Animo”;
- 7) Decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawach komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT) zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- producentów produktów pochodzenia zwierzęcego,
- przedsiębiorców zajmujących się obrotem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego,
- Inspekcję Weterynaryjną.

Projekt ustawy będzie miał wpływ na podmioty działające w sektorze gospodarki rolnej, zarówno producentów, jak i handlowców. Zwiększy konkurencyjność na rynku wewnętrznym oraz wpłynie na wymianę handlową z innymi Państwami Członkowskimi.

Organizacja inspekcji wpłynie na większą dbałość o zdrowie publiczne. Podniesie się więc jakość produktów. Spełnienie wymogów weterynaryjnych pozwoli na włączenie się polskich podmiotów do wolnego rynku i swobodnego przepływu towarów. Ponadto umożliwi skuteczne prowadzenie wymiany informacji w zakresie problematyki weterynaryjnej pomiędzy organami Inspekcji Weterynaryjnej i odpowiednimi grupami w Państwach Członkowskich UE.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wywoła dodatkowych skutków dla budżetu państwa. Projekt ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej normuje jedynie kwestię organizacji Inspekcji Weterynaryjnej, przy czym struktura organizacyjna Inspekcji Weterynaryjnej nie ulega zmianie w stosunku do obecnej, wynikającej z ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.). Projekt ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej nie wprowadza zmian w przepisach regulujących koszty utrzymywania przejść granicznych, a mianowicie pozostają w mocy:

- 1) art. 17 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z późn. zm.), zgodnie z którym organami obowiązany do stałego utrzymywania przejść granicznych w stanie

umożliwiającym przeprowadzanie skutecznej kontroli weterynaryjnej są: Minister Infrastruktury (przejścia graniczne kolejowe, lotnicze i morskie) oraz właściwi terytorialnie wojewodowie (drogowe przejścia graniczne);

- 2) § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1991 r. w sprawie określenia zakresu obowiązków organów obowiązanych do utrzymywania przejść granicznych oraz źródeł finansowania tych przedsięwzięć, a także określenia organów obowiązanych do osadzania i utrzymywania znaków granicznych na morskich wodach wewnętrznych (Dz. U. Nr 49, poz. 215), zgodnie z którym finansowanie utrzymywania przejść granicznych kolejowych, lotniczych i morskich jest określone w budżecie państwa w części, której dysponentem jest Minister Infrastruktury.

Utworzenie granicznych inspektoratów weterynarii, jako odrębnych jednostek budżetowych, nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa, ponieważ środki na ich funkcjonowanie znajdują się w budżetach wojewodów. Od dnia akcesji będzie funkcjonowało dziewięć długoterminowych przejść granicznych w siedmiu województwach. Ewentualne zwiększenia etatowe do obsługi finansowo-księgowej, wiążące się z powyższą zmianą organizacyjną, nastąpią z rezerwy budżetowej na 2004 r., przeznaczonej na zmiany organizacyjne i nowe zadania, będącej w gestii Rady Ministrów.

Wprowadzenie powyższych zmian wymaga nowelizacji w klasyfikacji budżetowej, przez utworzenie nowego rozdziału pod nazwą „Graniczne inspektoraty weterynarii”.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wprowadzenie w życie przepisów ustawy spowoduje pełne dostosowanie do standardów Unii Europejskiej. Pozwoli to na spełnienie wymagań weterynaryjnych, zagwarantowanie odpowiedniej wartości zwierząt i produktów oraz włączenie się polskich podmiotów do wspólnego rynku europejskiego i swobodnego przepływu towarów.

5. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Nie dotyczy

6. Wskazanie źródeł finansowania zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

7. Konsultacje

Projekt ten został poddany konsultacjom społecznym z organizacjami społecznymi i związkami zawodowymi, w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Izbami Rolniczymi, Związkiem Importerów i Eksporterów Mięsa. Ponadto został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zasadne uwagi zgłoszone w toku konsultacji zostały przyjęte. Uwagi sprzeczne z ogólnymi założeniami projektu nie zostały uwzględnione. Nie uwzględniono również propozycji zmian o charakterze szczegółowym niezasadnych merytorycznie oraz wszystkich uwag sprzecznych z prawem Unii Europejskiej.

12/2/es

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY O
INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ

Projekt ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej ma na celu zastąpienie z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej regulacji prawnych zawartych w Rozdziale 6 „Inspekcja Weterynaryjna” ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752 z późn. zm.). Projektowana ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej ma charakter ramowy w stosunku do pozostałych czterech ustaw „weterynaryjnych”, tj.: ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, o kontroli weterynaryjnej w handlu, o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego oraz o zdrowiu zwierząt. Oznacza to, że projekt ustawy reguluje zagadnienia o charakterze kompetencyjnym, które nie zostały uregulowane w ww. ustawach „weterynaryjnych”.

Przedłożony projekt ustawy ma na celu stworzenie regulacji krajowych, określających strukturę i organizację Inspekcji, jak również implementację postanowień wspólnotowych, dotyczących problemów zdrowotnych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego i nakładających na kompetentne władze państwa członkowskiego liczne zadania związane z przeprowadzaniem kontroli weterynaryjnych czy podejmowaniem działań zapobiegawczych. Przedłożony projekt ustawy ma na celu zatem obok stworzenia regulacji krajowych określających organizację Inspekcji, także implementację przepisów wspólnotowych odnośnie współpracy organów Inspekcji z władzami państw członkowskich i Komisją Europejską, wystawiania świadectw dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, pobierania opłat za badania i kontrole weterynaryjne oraz systemu wymiany informacji. W prawie wspólnotowym kwestie, o których mowa w przedłożonym projekcie ustawy uregulowane są następującymi aktami prawa wspólnotowego:

- Dyrektywą Rady nr 89/608 z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz. Urz. WE nr L 351, 02/12/1989),

- Dyrektywą Rady Nr 96/93 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych (Dz. Urz. WE nr L 13, 16/01/1997),
- Dyrektywą Rady Nr 85/73/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa i mięsa drobiowego (Dz. Urz. WE Nr L 32, 05/02/1985).

Kwestie dotyczące informacji podlegających wprowadzeniu do sieci wymiany informacji ANIMO oraz SHIFT prawo wspólnotowe reguluje w drodze decyzji wspólnotowych, które ze względu na kompleksowość i precyzyjność zawartych w niej regulacji będą z dniem akcesji obowiązywać wprost. W projektowanej ustawie zawarto tylko te postanowienia decyzji, które określają kompetencję dla Głównego Lekarza Weterynarii do zarządzania systemem wymiany informacji.

Zadania Inspekcji Weterynaryjnej wynikają przede wszystkim z funkcji, jaką Inspekcja pełni w szeroko pojętym obszarze bezpieczeństwa żywności. Jej rola wzrośnie zatem z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej. Ze względów legislacyjnych, jak i merytorycznych, tylko odrębny, nowy akt prawny o randze ustawy gwarantuje sprawne funkcjonowanie administracji weterynaryjnej oraz pełną implementację przepisów prawa Unii Europejskiej.

Przepisy projektowanej ustawy dotyczące struktury Inspekcji stanowią, iż Inspekcją kieruje Główny Lekarz Weterynarii. W ramach wykonywania swoich zadań jest on także zobowiązany do współpracy z właściwymi organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie nadzorowania przestrzegania przepisów wspólnotowych w zakresie weterynarii. W celu zapewnienia sprawnego wykonywania zadań Inspekcji poprzez ustanowienie bezpośredniego łańcucha poleceń, wojewódzki lekarz weterynarii, jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie, został podporządkowany w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epizootycznego Głównemu Lekarzowi Weterynarii. Postanowienia dyrektyw regulujących zagadnienia weterynaryjne wskazują bowiem, iż niemożliwa jest ich prawidłowa implementacja do krajowego porządku prawnego bez zapewnienia organom Inspekcji niezależności oraz zorganizowania struktury Inspekcji w sposób wertykalny. Konieczne jest zatem zapewnienie bezpośredniego łańcucha poleceń - od Głównego Lekarza Weterynarii do wojewódzkiego i powiatowego lekarza weterynarii. Powiatowy lekarz weterynarii, zgodnie z przepisami projektowanej ustawy, podlega zatem

wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii. Następnie projektowane przepisy podporządkują granicznego lekarza weterynarii bezpośrednio Głównemu Lekarzowi Weterynarii. Konieczność takiego podporządkowania granicznego lekarza weterynarii wiąże się z uzyskaniem członkostwa w Unii Europejskiej. Bezpośrednia podległość organowi centralnemu, jakim jest Główny Lekarz Weterynarii, a nie wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, wynika z charakteru zadań nałożonych prawem wspólnotowym na granicznego lekarza weterynarii i jego znaczenia dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej granica Rzeczypospolitej Polskiej z państwami trzecimi stanie się równocześnie zewnętrzną granicą Wspólnoty. Kontrolowane na poszczególnych przejściach granicznych przesyłki zwierząt lub produktów będą wówczas kontrolowane niejako „w imieniu” wszystkich 25 państw członkowskich. W wyniku tej kontroli graniczny lekarz weterynarii będzie dopuszczał przesyłki zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego do wolnego obrotu na terytorium Unii Europejskiej. Kontrola ta będzie całkowicie podporządkowana prawodawstwu wspólnotowemu. Uregulowanie powyższych kwestii zgodnie z prawem wspólnotowym jest niezwykle istotne: absolutna i całkowita wiarygodność kontroli prowadzonych w Polsce będzie po akcesji miała rozstrzygające znaczenie dla możliwości eksportu polskich produktów pochodzenia zwierzęcego.

Projekt ustawy wejdzie w życie z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej. Z tego względu możliwe było zamieszczenie w projekcie odesłań do regulacji wspólnotowych, takich jak rozporządzenie i decyzje Komisji, które z dniem akcesji będą obowiązywały wprost.

Biorąc pod uwagę powyższe uwagi, należy stwierdzić, że projektowana ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej ma charakter ustawy dostosowującej polskie prawo do prawa wspólnotowego.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 1831 /03/DPE/ko

Warszawa, 28 listopada 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (pismo nr RM-10-179-03), pozwalam sobie wydać następującą opinię:

- I. Projektowana ustawa ma na celu zastąpienie regulacji prawnych zawartych w Rozdziale 6 „Inspekcja Weterynaryjna” ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752 z późn. zm.).
- II. W prawie wspólnotowym brak jest kompleksowych uregulowań kwestii dotyczących organizacji oraz zadań krajowych inspekcji weterynaryjnych. Poszczególne przepisy wspólnotowe odnośnie problemów zdrowotnych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nakładają na kompetentne władze państwa członkowskiego liczne

zadania związane z przeprowadzaniem kontroli weterynaryjnych czy podejmowaniem działań zapobiegawczych. Przedłożony projekt ustawy ma na celu zarówno stworzenie regulacji krajowych określających strukturę i organizację Inspekcji, jak również implementację postanowień wspólnotowych odnośnie współpracy organów Inspekcji z władzami państw członkowskich i Komisją Europejską, wystawiania świadectw dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz pobierania opłat za badania i kontrole weterynaryjne. W prawie wspólnotowym kwestie, o których mowa w przedłożonym projekcie ustawy uregulowane są następującymi aktami prawa wspólnotowego:

- Dyrektywą Rady nr 89/608 z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz. Urz. WE nr L 351, 02/12/1989),
- Dyrektywą Rady Nr 96/93 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych (Dz. Urz. WE nr L 13, 16/01/1997),
- Dyrektywą Rady Nr 85/73/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa i mięsa drobiowego (Dz. Urz. WE Nr L 32, 05/02/1985).

Ponadto projekt ustawy reguluje zagadnienia o charakterze kompetencyjnym, które nie zostały uregulowane w pozostałych ustawach „weterynaryjnych” – ustawie o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawie o weterynaryjnej kontroli w handlu, ustawie o wymaganiach weterynaryjnych wymaganych dla produktów pochodzenia zwierzęcego oraz w ustawie o zdrowiu zwierząt, a które zostały uregulowane w drodze dyrektyw, których implementację zakładają ww. ustawy „weterynaryjne”.

- III. Wdrożenie przepisów ww. aktów wspólnotowych następuje w drodze projektowanej ustawy, jak również w drodze rozporządzeń wykonawczych wydawanych na jej podstawie. Odnośnie przepisów projektowanej ustawy dotyczących stosowania opłat za czynności przeprowadzane przez Inspekcję, należy natomiast zauważyć, że ocena sposobu transpozycji przepisów dyrektywy 85/73 w zakresie wskazania osób odpowiedzialnych za uiszczanie tych opłat, będzie zweryfikowana w drodze stosowania przepisów projektowanej ustawy. Dopiero bowiem praktyczne jej

stosowanie przesądzi o tym, czy ustawa gwarantuje przestrzeganie zasad wspólnotowych w powyższym zakresie.

IV. **W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Daria Oleszczuk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia 2003 r.

**w sprawie zakresu czynności i kwalifikacji osób wyznaczonych przez organy
Inspekcji do wykonywania niektórych czynności**

Na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1Do wykonywania ochronnych szczepień i badań rozpoznawczych, nadzoru nad spędami i innymi miejscami gromadzenia zwierząt, badania zwierząt umieszczanych na rynku i wystawiania świadectw zdrowia oraz kontroli i nadzoru nad gospodarstwami może zostać wyznaczony wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od roku oraz sześciomiesięczną praktykę w zakładzie leczniczym dla zwierząt.

§ 2.Czynności pomocnicze w zakresie, o którym mowa w § 1, może wykonywać osoba posiadająca tytuł zawodowy technika weterynarii i co najmniej roczną praktykę w zakładzie leczniczym dla zwierząt.

§ 3Do badania zwierząt rzeźnych i ich mięsa, mięsa zwierząt łownych oraz nadzoru nad jego rozbiorem, przetwórstwem i składowaniem, wraz z wystawianiem wymaganych świadectw zdrowia może zostać wyznaczony wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od roku oraz jednomiesięczną praktykę w zakresie badania zwierząt rzeźnych i mięsa, nadzoru nad ubojem zwierząt, rozbiorem, przetwórstwem, składowaniem i transportem mięsa i jego przetworów.

§ 4. Czynności pomocnicze w zakresie, o którym mowa w § 3, może wykonywać osoba, zwana dalej „kontrolerem weterynaryjnym”, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada tytuł zawodowy technika weterynarii lub uprawnienia weterynaryjnego kontrolera sanitarnego;
- 2) odbyła trzymiesięczną praktykę w obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa ;
- 3) odbyła sześciotygodniową praktykę w zakładzie rozbioru mięsa, przetwórstwa lub chłodni składowej.

§ 5 Do wykonywania nadzoru nad warunkami pozyskiwania mleka, punktami skupu i przetwórstwem mleka oraz nadzoru nad przetwórstwem i składowaniem ryb, skorupiaków mięczaków i jaj konsumpcyjnych może zostać wyznaczony wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od roku oraz jednomiesięczną praktykę w zakresie nadzoru nad warunkami pozyskiwania mleka, punktami skupu i przetwórstwem mleka lub nadzoru nad przetwórstwem i składowaniem ryb, skorupiaków, mięczaków i jaj konsumpcyjnych.

§ 6. Czynności pomocnicze w zakresie, o którym mowa w § 5, może wykonywać osoba posiadająca kwalifikacje wymienione w § 4.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

12/04zb_rozp

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia w sprawie w sprawie zakresu czynności i kwalifikacji osób wyznaczonych przez organy Inspekcji do wykonywania niektórych czynności, jest wykonaniem przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. Nr, poz.).

Rozporządzenie określa dodatkowe wymagania kwalifikacyjne dla lekarzy weterynarii wykonujących badania rozpoznawcze, głównie w kierunku gruźlicy, brucelozы i enzootycznej białaczki bydła, czynności nadzoru nad spędami i innymi miejscami gromadzenia zwierząt oraz badania zwierząt umieszczanych na rynku, w formie odbycia sześciomiesięcznej praktyki w zakładzie leczniczym dla zwierząt. Celem tej praktyki jest doskonalenie w praktycznym wykonywaniu badania klinicznego zwierząt, pobierania próbek do badań laboratoryjnych oraz w interpretacji wyników tych testów i badań.

W projekcie rozporządzenia określa się dodatkowe wymagania kwalifikacyjne dla lekarzy weterynarii wykonujących badanie zwierząt rzeźnych i mięsa oraz czynności nadzoru nad rozbiorem mięsa, jego przetwórstwem i składowaniem w formie odbycia miesięcznej praktyki w wyznaczonym przez wojewódzkiego lekarza weterynarii obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa. Celem tej praktyki jest doskonalenie w praktycznym wykonywaniu czynności badania przed i poubojowego zwierząt w warunkach technologii stosowanych w dużych rzeźniach posiadających ponadto oddziały rozbioru mięsa i jego przetwórstwa oraz w praktycznym stosowaniu przepisów dotyczących oceny mięsa, higieny pomieszczeń i urządzeń, higieny personelu, w interpretacji wyników badań laboratoryjnych oraz znajomości systemu HACCP stosowanego w zakładach o tym profilu produkcji.

W projekcie rozporządzenia określa się dodatkowe wymagania kwalifikacyjne dla lekarzy weterynarii, wykonujących czynności nadzoru nad warunkami pozyskiwania mleka, punktami skupu mleka i jego przetwórstwem, nad przetwórstwem i składowaniem ryb oraz jaj konsumpcyjnych, w formie odbycia miesięcznej praktyki w zakresie nadzoru w zakładzie odpowiedniej branży. Celem tej praktyki jest doskonalenie w praktycznym stosowaniu przepisów dotyczących higieny

pomieszczeń, urządzeń i personelu, pobierania próbek do badań laboratoryjnych i interpretacji ich wyników, znajomości systemu HACCP (system analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli) stosowanego w zakładach o tym profilu produkcji.

W projekcie określono wymagania kwalifikacyjne osób, które nie są lekarzami weterynarii, ale posiadają tytuły zawodowy technika weterynarii lub uprawnienia weterynaryjnego kontrolera sanitarnego a ponadto odbyły odpowiednią praktykę. W projekcie ustalono, że technicy weterynarii będą mogli wykonywać czynności o charakterze pomocniczym, jeżeli uzupełnią swoje przygotowanie zawodowe w formie jednorocznej praktyki w zakładzie leczniczym dla zwierząt. W projekcie ustalono kwalifikacje, jakie powinni posiadać kontrolerzy weterynaryjni tzn. osoby wykonujące czynności pomocnicze przy badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa. Przyjęto, że osoby posiadające uprawnienia zawodowy weterynaryjnego kontrolera sanitarnego lub technika weterynarii, podczas nauki w szkole zrealizowały program szkoleniowy, przewidziany w zał. III pkt 3 Dyrektywy 64/433 oraz w zał. III pkt 3 Dyrektywy 71/118, a zatem posiadają niezbędnie kwalifikacje do wykonywania czynności pomocniczych przy badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa. Przyjęto również, że osoby posiadające ww. uprawnienia będą mogły wykonywać czynności o charakterze pomocniczym w tym zakresie, jeżeli uzupełnią swoje przygotowanie zawodowe przez odbycie trzymiesięcznej praktyki w obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa. Ustalono, że kontrolerzy weterynaryjni, po odbyciu sześciotygodniowej praktyki w zakładzie rozbioru mięsa, przetwórstwa lub chłodni składowej, będą mogli wykonywać czynności o charakterze pomocniczym w nadzorze nad:

- 1) rozbiorem, przetwórstwem i składowaniem mięsa,
- 2) miejscami pozyskiwania mleka, punktami skupu mleka i jego przetwórstwem,
- 3) przetwórstwem i składowaniem ryb, skorupiaków i mięczaków,
- 4) nad przetwórstwem jaj konsumpcyjnych i składowaniem przetworów jajczarskich.

Przy określaniu wymagań kwalifikacyjnych osób nie posiadających tytułu lekarza weterynarii uwzględniono art. 9 oraz załącznik III Dyrektywy Rady 64/433 EEC o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa, art. 8 oraz załącznik III Dyrektywy Rady 71/118 EEC w zakresie problemów

zdrowotnych wywierających wpływ na produkcję i umieszczanie na rynku świeżego mięsa drobiowego, biorąc pod uwagę warunki krajowe.

Projektowane rozporządzenie, określając kwalifikacje zarówno lekarzy weterynarii jak innych osób nie posiadających takiego tytułu, stwarza warunki do bezpiecznego z punktu widzenia życia i zdrowia ludzi i zwierząt, wykonywania zadań Inspekcji Weterynaryjnej. System wyznaczania kompetentnych osób umożliwi funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej przy stosunkowo małym stanie zatrudnienia, tym samym bez dodatkowych obciążeń podatnika.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną, na rynek pracy i sytuację regionów.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany między innymi, z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Krajową Radą Izb Rolniczych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club- Związkiem Pracodawców, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Związkiem NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii - Sekcją Krajową.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Opracowano w Departamencie
Produkcji Zwierzęcej i Weterynarii

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

12/04zb_rozp

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia r.

**w sprawie wzoru upoważnienia i wzoru odznaki identyfikacyjnej dla pracowników
Inspekcji Weterynaryjnej oraz osób wyznaczonych przez organy Inspekcji do
wykonywania niektórych czynności**

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór upoważnienia, jakie są obowiązani posiadać przy wykonywaniu czynności pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej oraz osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczone do wykonywania niektórych czynności na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia ... r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwane dalej "osobami wyznaczonymi", który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Określa się wzór odznaki identyfikacyjnej, jaką są obowiązani nosić na widocznym miejscu przy wykonywaniu czynności pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej i osoby wyznaczone, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Odznaka identyfikacyjna, o której mowa w ust. 1, jest wykonana z tłoczonej płytki metalowej koloru srebrnego, o grubości 1 mm i średnicy dłuższej 70 mm, na obwodzie której jest umieszczony napis koloru czarnego "INSPEKCJA WETERYNARYJNA". W górnej części odznaki znajduje się wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, a poniżej numer odznaki identyfikacyjnej z sześcioma cyframi w kolorze

czarnym, przy czym dwie pierwsze cyfry są oddzielone od pozostałych czterech cyfr myślnikiem. W dolnej części odznaki znajduje się stylizowany rysunek litery "V", której prawe ramię otacza wąż Eskulapa. Odznaka jest łączona z podkładem wykonanym ze skóry tłoczonej w kolorze czarnym, w którym jest zamontowana zapinka.

3. Cyfry, z których składa się numer odznaki identyfikacyjnej, o którym mowa w ust. 2, oznaczają:

- 1) dwie pierwsze - symbol województwa nadany województwom, ułożonym w kolejności alfabetycznej, z liczb parzystych w przedziale liczb 02-98, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840 oraz z 2002 r. Nr 177, poz. 1459);
- 2) cztery kolejne - symbol nadany pracownikom Inspekcji Weterynaryjnej oraz osobom wyznaczonym na obszarze województwa przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, w przedziale liczb 0001-9999.

§ 3. Upoważnienia i odznaki identyfikacyjne wydane pracownikom inspektoratów weterynarii oraz lekarzom weterynarii i innym osobom wyznaczonym do wykonywania niektórych czynności w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność do dnia r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

- 1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

12/06zb_rozp

WZÓR

.....
(pieczęć podłużna organu wystawiającego upoważnienie)

Upoważnienie Nr

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U.
Nr, poz.)

upoważniam

.....
(imię i nazwisko osoby upoważnionej)¹⁾

nr odznaki identyfikacyjnej

nr legitymacji służbowej²⁾

nr dowodu osobistego³⁾

do:⁴⁾

.....
w/na

(miejsce lub obszar wykonywania czynności)

W ramach udzielonego upoważnienia pracownikowi Inspekcji
Weterynaryjnej lub osobie wyznaczonej do wykonywania czynności
w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej przysługują uprawnienia

określone w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej.

Upoważnienie jest ważne od dnia do dnia

łącznie z legitymacją służbową albo dowodem osobistym

.....

(seria i numer)

.....

(pieczęć okrągła organu (podpis organu wystawiającego
wystawiającego upoważnienie) upoważnienie)

.....

(miejscowość i data
wystawienia upoważnienia)

-
- 1) Jeżeli osobą upoważnioną jest pracownik Inspekcji Weterynaryjnej, należy podać również jego stanowisko służbowe.
 - 2) Wypełnić, jeżeli osobą upoważnioną jest pracownik Inspekcji Weterynaryjnej.
 - 3) Wypełnić, jeżeli osobą upoważnioną jest osoba wyznaczona w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej.
 - 4) Określić rodzaj czynności objętych upoważnieniem.

12/06zb_zat1

WZÓR ODZNAKI IDENTYFIKACYJNEJ

Skala 1 : 1

12/06zb_zal2

UZASADNIENIE

Rozporządzenie w sprawie wzoru upoważnienia i wzoru odznaki identyfikacyjnej dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz osób wyznaczonych przez organy Inspekcji do wykonywania niektórych czynności stanowi wykonanie przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 2 ustawy z dnia o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr... , poz.).

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wzór upoważnienia, a załącznik nr 2, określa wzór odznaki identyfikacyjnej, jaką zobowiązani są nosić na widocznym miejscu pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej oraz inne osoby wyznaczone na podstawie art. 19 ust.1 ustawy.

Analogicznie jak przy redagowaniu poprzednio obowiązującego rozporządzenia, ustalono, że dwie pierwsze cyfry będą symbolem dwucyfrowego symbolu województwa, stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U z 1998 r. Nr 157, poz. 10 31, z 2000r. Nr 13, poz.161, oraz 2001r. Nr12, poz.100 i Nr157, poz.1840), a cztery kolejne cyfry – symbolem kolejnego numeru jaki został nadany przez wojewódzkiego lekarza weterynarii pracownikowi Inspekcji Weterynaryjnej lub osobie, niebędącej pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym do wykonywania niektórych czynności na obszarze województwa (§ 2 ust. 3).

Sprawy regulowane w projekcie rozporządzenia nie są objęte przepisami Unii Europejskiej.

Projektowane regulacje nie mają wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną oraz sytuację regionów.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społecznymi, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej i Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność” a także Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną i Głównym Inspektoratem Weterynarii.

Opracowano
w Departamencie Produkcji
Zwierzęcej i Weterynarii

Akceptował

Za zgodność
pod względem prawnym i redakcyjnym

12/06zb_uzas

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia r.

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu gromadzenia oraz przetwarzania danych
dotyczących wyników badań laboratoryjnych**

Na podstawie art. 24 ust. 7 ustawy z dnia ... o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się co następuje:

§1 Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb gromadzenia oraz przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 23 ustawy z dnia ... o Inspekcji Weterynaryjnej, zwanych dalej „danymi dotyczącymi wyników badań laboratoryjnych”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” – rozumie się przez to ustawę z dnia o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) „laboratorium” – rozumie się przez to zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria wchodzące w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii oraz laboratoria referencyjne, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia r. w sprawie wykazu laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań (Dz. U. Nr , poz.);
- 3) „transmisji danych” – rozumie się przez to przekazywanie i wymianę danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych w formie dokumentu elektronicznego poprzez sieć informatyczną;

- 4) „Centralnej Bazy Danych” – rozumie się przez to uporządkowane i utrwalone zbiory przekazanych i zarejestrowanych danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych;
- 5) „lokalnej bazy danych” – rozumie się przez to prowadzone w laboratorium uporządkowane i utrwalone zbiory wprowadzonych i zarejestrowanych danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych.

§ 3. 1. W Centralnej Bazy Danych i lokalnych bazach danych gromadzi się dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych, obejmujące następujące informacje:

- 1) kod próbki pobranej do badania laboratoryjnego;
- 2) miejsce pobrania próbki do badania laboratoryjnego z zaznaczeniem gminy, powiatu i województwa, w którym nastąpiło to pobranie;
- 3) imię i nazwisko osoby pobierającej próbkę do badania laboratoryjnego;
- 4) datę pobrania próbki do badania laboratoryjnego;
- 5) datę wysłania próbki do laboratorium przez osobę pobierającą próbkę;
- 6) datę przyjęcia próbki do badania laboratoryjnego;
- 7) stan termiczny próbki pobranej do badania laboratoryjnego;
- 8) datę przeprowadzenia badania laboratoryjnego pobranej próbki;
- 9) rodzaj lub typ oraz masa próbki pobranej do badania laboratoryjnego;
- 10) kierunek przeprowadzonego badania laboratoryjnego;
- 11) metoda badania laboratoryjnego pobranej próbki;
- 12) wartości graniczne dla kierunku badań, o którym mowa w pkt 10;
- 13) wielkość granicy wykrywalności dla metody badawczej, o której mowa w pkt 11;
- 14) typ badania laboratoryjnego;
- 15) datę uzyskania wyniku badania laboratoryjnego;
- 16) wynik badania laboratoryjnego;
- 17) jednostka wyniku badania laboratoryjnego;
- 18) imię i nazwisko osoby wykonującej badanie laboratoryjne;
- 19) datę wysłania wyniku badania laboratoryjnego podmiotowi zlecającemu przeprowadzenie tego badania oraz - w przypadku wyników kwestionowanych

przez podmiot zlecający przeprowadzenie tego badania - również kierownikowi jednostki organizacyjnej nadzorującej pracę laboratorium;

- 20) datę wprowadzenia wyniku badania laboratoryjnego do lokalnej bazy danych i przekazania tych danych do Centralnej Bazy Danych;
- 21) dane o zwierzęciu, jeżeli do badania laboratoryjnego została pobrana próbka od zwierzęcia;
- 22) nazwę produktu, jeżeli do badania laboratoryjnego została pobrana próbka produktu;
- 23) kody podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 1a ustawy;
- 24) kod podmiotu zlecającego przeprowadzenia badania laboratoryjnego;
- 25) dane o kosztach przeprowadzenia badania laboratoryjnego;
- 26) dane o materiałach i urządzeniach znajdujących się w laboratorium.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 21, obejmują:

- 1) dane o gatunku, rasie, masie ciała, płci i wieku zwierzęcia, od którego pobrano próbkę do badania laboratoryjnego;
- 2) dane określające, czy próbka została pobrana ze zwłok zwierzęcych, od zwierzęcia poddanego ubojowi w rzeźni czy od zwierzęcia poddanego ubojowi sanitarnemu;
- 3) dane o celu chowu zwierzęcia, od którego pobrano próbkę do badania laboratoryjnego;
- 4) dane o występowaniu u zwierzęcia, od którego pobrano próbkę do badania laboratoryjnego, chorób zakaźnych, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy;
- 5) dane o kontakcie z człowiekiem zwierzęcia, od którego pobrano próbkę do badania laboratoryjnego;
- 6) oznaczenie stada, z którego pochodzi zwierzę, od którego pobrano próbkę do badania laboratoryjnego;
- 7) w przypadku ryb – ilość ryb pobranych do badania laboratoryjnego;
- 8) kod posiadacza zwierzęcia, od którego pobrano próbkę do badań laboratoryjnych.

§ 4. Danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych zarejestrowanych w lokalnych bazach danych i Centralnej Bazie Danych nie usuwa się.

§ 5. 1. Dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych gromadzi się oraz przetwarza w systemie informatycznym, stanowiącym uporządkowany i całościowy układ, który obejmuje:

- 1) Centralną Bazę Danych;
- 2) lokalne bazy danych;
- 3) urządzenia informatyczne i telekomunikacyjne, zapewniające gromadzenie, przetwarzanie, udostępnianie i transmisję danych;
- 4) archiwum Centralnej Bazy Danych;
- 5) kopie awaryjne Centralnej Bazy Danych i kopie awaryjne lokalnych baz danych, stanowiące zabezpieczenie na wypadek awarii.

2. W archiwum Centralnej Bazy Danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, gromadzi się dane zarejestrowane w Centralnej Bazie Danych w roku ubiegłym. Dane te przenosi się do archiwum Centralnej Bazy Danych niezwłocznie po zakończeniu danego roku, nie później niż do dnia 31 stycznia roku następnego.

§ 6. 1. Centralna Baza Danych i lokalne bazy danych prowadzone przy użyciu elektronicznych nośników informacji składają się z zapisów elektronicznych w formacie csv sporządzanych oddzielnie dla każdego rodzaju badania, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy.

2. Centralną Bazę Danych i lokalne bazy danych prowadzi się w systemie informatycznym umożliwiającym niezwłoczny odczyt lub wydruk całości lub części danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych.

3. Wydruk, o którym mowa w ust. 2, następuje w formie raportów w sprawie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, których wzory są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

4. Struktura zapisu elektronicznego w formacie tekstowym jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Laboratoria:

- 1) stosują system informatyczny uniemożliwiający likwidację lub zmianę wprowadzonych zapisów elektronicznych i gwarantujący poprawność formatu przekazywanych danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych;
- 2) posiadają określoną na piśmie, szczegółową instrukcję obsługi programu komputerowego, wykorzystywanego do prowadzenia odpowiednio lokalnych baz danych i Centralnej Bazy Danych.

2. Błędy w lokalnych bazach danych i Centralnej Bazie Danych, w terminie 7 dni od dnia ich ujawnienia, są poprawiane za pomocą zapisu korygującego.

§ 8. Urządzenia i system informatyczny służące do gromadzenia oraz przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, dla bezpieczeństwa danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych zawartych w Centralnej Bazie Danych i lokalnych bazach danych, powinny spełniać warunki określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 czerwca 1998 r. w sprawie określenia podstawowych warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 98, poz. 521 oraz z 2001 r. Nr 121, poz. 1306).

§ 9. Dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych, niezwłocznie po ich uzyskaniu i zatwierdzeniu przez kierownika laboratorium, są wprowadzane do lokalnej bazy danych i przekazywane do Centralnej Bazy Danych.

§ 10. W przypadku przekazywania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych drogą transmisji lub za pośrednictwem elektronicznych nośników informacji, wymagane jest zachowanie struktury przekazywanych plików w formacie tekstowym lub formacie xls.

§ 11. Przetwarzanie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych dokonuje się przy wykorzystaniu urządzeń i systemów informatycznych i teleinformatycznych.

§ 12. 1. Do danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych zgromadzonych w Centralnej Bazie Danych zapewnia się dostęp uprawnionym podmiotom, a w szczególności:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;
- 2) Głównemu Lekarzowi Weterynarii;
- 3) wojewódzkim lekarzom weterynarii;
- 4) powiatowym lekarzom weterynarii;
- 5) granicznym lekarzom weterynarii.

2. Dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych zgromadzone w Centralnej Bazie Danych, udostępnia się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rolnictwa, na wniosek:

- 1) Komisji Europejskiej;
- 2) właściwych w sprawach weterynarii organów państw członkowskich Unii Europejskiej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

12/03zb_rozp

WZORY RAPORTÓW W SPRAWIE DANYCH DOTYCZĄCYCH WYNIKÓW BADAŃ
 LABORATORYJNYCH

Sprawozdanie RRW6

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30		
Nazwa i adres jednostki sprawozdawczej	RRW – 6 Sprawozdanie z wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, drobiu, dziczyzny i królików za RRRR rok.	Główny Inspektorat Weterynarii
Numer identyfikacyjny REGON		

Dział 1. Badanie zwierząt rzeźnych

Wyszczególnienie		Zbadano zwierząt – w sztukach
0		1
Ogółem (02 +12+19+27)	01	9 999
Razem (w.04 – 11)	02	999
W tym z uboju domowego	03	99
Bydło powyżej 30 miesięcy	04	99
Bydło w wieku od 12 do 30 miesięcy	05	99
Cielęta do 12 miesięcy	06	99
Trzoda chlewna	07	99
Owce	08	99
Kozy	09	99
Konie	10	99
Nutrie	11	99
Razem (w.13 – 18)	12	999

Kury	13	99
Kurczęta	14	99
Indyki	15	99
Kaczki	16	99
Gęsi	17	99
Pozostały drób	18	99
Razem (w.20-26)	19	999
Sarny	20	99
Jelenie, Daniele	21	99
Łosie	22	99
Dziki	23	99
Zające	24	99
Ptactwo łowne	25	99
Muflony	26	99
Króliki	27	99

Dział 2. Stwierdzone choroby lub zmiany chorobowe oraz ocena mięsa

Wyszczególnienie		Liczba zwierząt, u których stwierdzono choroby lub zmiany chorobowe							Uznano całą sztukę													
									Za niezdatną							O ograniczonej przydatności do spożycia						
		Konie	Bydło			Owce, kozy		Trzoda	Konie	Bydło			Owce, kozy		Trzoda	Konie	Bydło			Owce, kozy		Trzoda
			Do 12 miesięcy życia	Od 12 do 30	Powyżej 30 miesięcy życia	Do 12 miesięcy życia	Powyżej 12 miesięcy życia			Do 12 miesięcy życia	Od 12 do 30 miesięcy życia	Powyżej 30	Do 12 miesięcy życia	Powyżej 12 miesięcy życia			Do 12 miesięcy życia	Od 12 do 30 miesięcy życia	Powyżej 30 miesięcy życia	Do 12 miesięcy życia	Powyżej 12 miesięcy życia	
0		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
OGÓŁEM	O1	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999	999
Gruźlica	O2	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Pomór świń	O3	X	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	X
Zaraza świń	O4	X	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	X
Różycyca świń	O5	X	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	X
Inne choroby zaraźliwe	O6	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Posocznica i ropnica	O7	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X

Salmonelloza	O8	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Tężec	O9	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Promienica i piasecznica	10	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Nowotwory	11	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Białaczka	12	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Wychudzenie	13	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Żółtaczką	14	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Wodnica	15	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Rozkład gnilny	16	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X
Nienormalny zapach lub smak mięsa	17	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Zatrucie środkami chemicznymi	18	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Niezupetne wykrwawienie	19	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Śmierć naturalna lub dobicie w agonii	20	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X

Włośnie	21	99	X	X	X	X	X	99	99	X	X	X	X	X	99	X	X	X	X	X	X	X
Wągry	22	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Bąblowce	23	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Motylica	24	X	99	99	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Cewy Mieschera	25	X	X	X	X	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Niedojrzałość (niedostateczny rozwój)	26	X	99	X	X	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Ogniska ropne, zanieczyszczeni e, przekrwienie	27	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Inne pasożyty	28	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Inne zmiany	29	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99

Dział 3. Stwierdzone choroby i zmiany chorobowe

Wyszczególnienie			Nazwy chorób lub zmian chorobowych																				
			Ogółem	Pastereloza	Gruźlica	Pomór świni	Choroba Mareka	Salmonelloza	Bruceloza	Myksomatoza	górnych dróg oddechowych	Nadmierne wychudzenie	Choroba e	Białaczka	Choroba ropnicza	Aspelgoloza	Choroby zaraźliwe	Rozkład gnilny	Włośnie	Wagry	Motylica	Kokcydioza	Inne pasożyty
0			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	231
Kury	a	O1	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
	b	O2	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99
Kurczęta	a	O3	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
	b	O4	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
Indyki	a	O5	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
	b	O6	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
Kaczki	a	O7	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
	b	O8	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
Gęsi	a	O9	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
	b	10	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
Inne	a	11	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
	b	12	999	99	99	X	99	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	X	99	99
Dziki	a	13	999	99	99	99	X	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99

	b	14	999	99	99	99	X	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Jelenie, daniele, łośie, sarny	a	15	999	99	99	X	X	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	99	99	99
	b	16	999	99	99	X	X	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	99	99	99
Muflony	a	17	999	99	99	X	X	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	99	99	99
	b	18	999	99	99	X	X	99	99	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	99	99	99
Zające	a	19	999	99	99	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	99	99
	b	20	999	99	99	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	99	99
Inne	a	21	999	99	99	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	99	99
	b	22	999	99	99	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	99	99
Króliki	a	23	999	99	99	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	99	99
	b	24	999	99	99	X	X	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	X	X	99	99

„a” – liczba tusz, w których stwierdzono zmiany chorobowe wymienione w kolumnach od 2 do 21

„b” – liczba tusz uznanych za niezdatne w wyniku badania poubojowego

Imię i nazwisko oraz numer telefonu osoby, która sporządzała sprawozdanie

Pieczętka imienna i podpis osoby
działającej w imieniu sprawozdawcy

.....

.....

(miejsowość i data)

Objaśnienia do sprawozdania RRW-6

Sprawozdanie sporządzają:

- 1) powiatowe inspektoraty weterynarii i przekazują do wojewódzkich inspektoratów weterynarii, w terminie do 20 stycznia każdego roku,
- 2) wojewódzkie inspektoraty weterynarii i przekazują do Głównego Inspektoratu Weterynarii, w terminie do 30 stycznia każdego roku,
- 3) Główny Inspektorat Weterynarii przekazuje zestawienia zbiorcze do MRiRW w terminie do 20 marca każdego roku,
- 4) MRiRW przekazuje do GUS w terminie do 31 marca każdego roku.

Sprawozdanie RRW-5

Badania laboratoryjne środków spożywczych wykonane na terenie województwa (w innym województwie)*

Rodzaj prób	Liczba prób				Przyczyny zakwestionowania prób												
	zbadano ogorem	n	chemicznych	ch	mikrobiologiczne	w tym			w tym						organoleptyczne	inne	
						salmonelozy	pozostałe	chemiczne	azotany, azotyny	dodane	antybiotyki	weterynaryjne	hormony	pestycydy			
O	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
Pracownie Wojew. Insp. Wet.	O1	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Mięso	O2	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Przetwory mięsne	O3	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Drób	O4	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Przetwory z mięsa drobiowego	O5	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Ryby	O6	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Przetwory rybne	O7	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Mleko	O8	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Przetwory mleczarskie	O9	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Miód	10	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Jaja spożywcze	11	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Przetwory jajeczne	12	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Tłuszcze zwierzęce	13	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Konserwy	14	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Wyroby garmażeryjne	15	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Próby do badań sanitarnych	16	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99

Inne środki spożywcze	17	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
-----------------------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

niepotrzebne skreślić

Imię i nazwisko oraz nr telefonu osoby,
sporządzającej sprawozdanie.

Pieczętka imienna i podpis
kierownika jednostki sprawozdawczej

.....

(miejsowość i data)

.....

Sprawozdanie RRW-4

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi 00 - 930 Warszawa, ul. Wspólna 30		
Nazwa i adres jednostki	RRW-4 Sprawozdanie z prac zakładów higieny weterynaryjnej za RRRR rok	
Statystyczny numer identyfikacyjny Regon		Główny Inspektorat Weterynarii wysłać w terminie do 30 stycznia

Dział 1. Liczba zwierząt poddanych badaniom laboratoryjnym

bydło ¹⁾	owce ¹⁾ kozy ¹⁾	świni e	koni e	zwierz. futerko we	psy koty	zwierz. wolnoży jące	pszczoły 2)	ryby ³⁾	drób ⁴⁾						
									rzeźny		reprodukcyjny				nioski towaro we
									grzebią cy	wodny	kury	indyki	gęsi	kaczki	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99

¹⁾ Próbki mleka należy umieścić w Dziale 4

²⁾ Podajemy jako - pasieki

³⁾ Podajemy jako - gospodarstwo

⁴⁾ Dotyczy tylko drobiu padłego, pozostały materiał (jaja, zamarte zarodki, kał, wymazy) umieszczamy w Dziale 3

Dział 2. Liczba wykonanych analiz laboratoryjnych

Badania		Gatunek									Razem
		bydło	świni e	owce	konie	drób	Psy, koty zwierzęta futerkowe	Zwierzęta wolnożyjąc e	pszczoty	ryby	
0		1	2	3	4	5	6	7	8	9	od 1-9
Ogółem w (01-10)											
Anatomopatologiczne	01										
Histopatologiczne	02										
Bakteriologiczne	03										
Wirusologiczne	04										
Serologiczne i immunologiczne	05										
Parazytologiczne	06										
Biochemiczne	07										
Toksykologiczne	08										
Mikologiczne	09										

Inne	10										
------	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Dział 3. Badania monitoringowe zakażeń salmonelami u drobiu

Materiał		ogółem		w tym		w tym		w tym		inne	
		zbadano		dodatnich		S.E		S.T.			
1		próbek	farm	próbek	farm	próbek	farm	próbek	farm	próbe	farm
			zakładów ¹⁾		zakładów		zakładów		zakładów	k	zakładów
		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Jaja wylęgowe	kury										
	indyki										
	kaczki										
	gęsi										
Zamarte zarodki	kury										
	indyki										
	kaczki										
	gęsi										
Narządy 2)	drób										
	reprodukcyjny										
	kaczki										
	gęsi										

	drób rzeźny	kury										
		indyki										
		kaczki										
		gęsi										
Wymazy z kloaki lub kał	drób reprodukcyjny	kury										
		indyki										
		kaczki										
		gęsi										
	drób rzeźny	kury										
		indyki										
		kaczki										
		gęsi										
	kury nioski											

Wymazy z pomieszczeń:	fermowyc h											
	zakładów wylęgow ych											
	z poj.trans p											

¹⁾ niepotrzebne skreślić ²⁾ dotyczy wyłącznie badań monitoringowych

Dział 4. Badanie próbek mleka w kierunku zapaleń wymienia

Gatunek zwierząt	Liczba próbek ogółem	Liczba próbek z wyizolowanymi drobnoustrojami				
		Str. agalactiae	inne paciorkowce	Staph. aureus	inne gronkow.	inne drobnoust.
0	1	2	3	4	5	6
Krowy						
Kozy						

Owce						
------	--	--	--	--	--	--

Dział 5. Liczba potwierdzeń laboratoryjnych

Nazwa jednostki chorobowej		owce/koz		koniowate	świnie	futerkowe	psy/koty		drób		wol.żyj.	ryby/pszcz.					
		bydło	y				gos	sztu	gos	sztu		gos	pas.				
		gos	szt	gos	sztu	gos	sztu	gos	sztu	gos	sztu	gos	pas.				
		p	uk	p	sztuk	p	sztuk	p	k	p	sztuk	sztuk	gosp	pas.			
	(1		2		3		4		5		6		7	8	9	
pryszczycza	O1					X	X			X	X	X	X	X	X	X	X
pęcz.zapalenie j.ustnej	O2									X	X	X	X	X	X	X	X
ch. pęcherzykowa świń	O3	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X
pomór bydła	O4			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
pomór małych.przeż.	O5	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
zaraza płucna bydła	O6			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
chor.guz.skóry bydła	O7			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
gorączka doliny Rift	O8					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

chor.nieb.języka	09					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
ospa owiec i kóz	10	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
afrykański pom.koni	11	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X			X	X
afrykański pom.świń	12	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			X	X
pomór świń	13	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			X	X
influenza drobiu o wys. zaraźl. -pom.drobiu	14	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X
rzekomy pom.drobiu	15	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X
wąglik	16																X	X
gorączka Q	17													X	X		X	X
wścieklizna	18													X	X		X	X
paratuberkuloza	19					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X
listerioza	20																	
toksoplazmoza	21																X	X
gruźlica	22																X	X
enzootycz. biał.bydła	23					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X

BSE	24			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X
posocznica krwotocz. bydła - ch. Bolingera oraz inne pasterelozy wym. gat. zwierząt	25																X	X
IBR/IPV	26			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X
chor.mętwikowa	27					X	X			X	X	X	X				X	X
zaraza rzęsist.bydła	28			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X

Nazwa jednostki	bydło		owce/kozy		koniowate		świnie		futerkowe		psy/koty		drób		wol.żyj.	ryby/pszcz.	
	gos	szt	gosp	sztuk	gos	sztuk	gosp	sztuk	gos	sztuk	gos	sztuk	gos	sztuk	sztuk	gosp	pas.
chorobowej	p	uk	gosp	sztuk	p	sztuk	gosp	k	p	sztuk	p	k	p	sztuk	sztuk	gosp	pas.
(1		2		3		4		5		6		7		8	9	
gruczol. płuc u owiec	29	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
trzęsawka owiec	30	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
choroba	31	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Maedi/Visna																		
zap.staw.i mózgu kóz	32	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
włośnica	33	X	X	X	X							X	X	X	X		X	X
chor.cieszyńska świń	34	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X		X	X
wirusowe zapalenie żołądka i jelit świń	35	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X		X	X
ch. Aujeszkyego	36													X	X		X	X
brucelozą	37													X	X		X	X
leptosptospiroza	38													X	X		X	X
salmon. bydła, świń,	39													X	X		X	X
salmonelozy drobiu: rzeźnego:	40																	
wodnego		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X
grzebiącego		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X
salmonelozy drobiu: reprodukcyjnego:																		
kury		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X
indyki		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X
gęsi		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X

kaczki		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X	
niosek towarowych		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X	
zakaźne zapalenie macicy koni (CEM)	41	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X			X	X
zaraza stadnicza	42	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X			X	X
nied.zakaźna koni	43	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X			X	X
influenza koni	44	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X			X	X
nosacizna	45	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X			X	X

Nazwa jednostki	bydł o	owce/kozy		koniowate		świnie		futerkowe		psy/koty		drób		wol.żyj.	ryby/pszcz.			
		gos.	szt uk	gos p	sztuk	gos p	sztuk	gos p	sztuk	gos p	sztuk	gos p	sztuk	sztuk	gos p	pas.		
(1	2		3		4		5		6		7		8	9			
wirusowe zapalenie tętnic koni (EVA)	46	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X			X	X
wirusowe ronienie klaczy (EHV-1)	47	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X			X	X
wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni	48	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X			X	X

zołzy	49	X	X	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X		X	X
myksom.królików	50	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X		X	X
tularemia	51	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X				X	X
wirusowa krwiotoczna choroba królików	52	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X		X	X
chlamydioza	53																X	X
zakaźne zapalenie oskrzeli u kur	54	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X
zakaźne zapalenie torby Fabryciusza	55	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X
choroba Mareka	56	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X
wios.wiremia karpia	57	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
wirusowa posocznica krwiotoczna ryb łosoś.	58	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
zak.martw.ukł.krwio n. ryb łososiowatych	59	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
bakteryjna choroba nerek ryb łososiowat.	60	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
zgnilec amerykański	61	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	

zgnilec europejski	62	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
BVD/MD	63			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
różycza	64																X	X
kokcydiozy	65					X	X										X	X
kryptosporidioza	66																	X

Nazwa jednostki chorobowej	bydło		owce/kozy		koniowate		świnie		futerkowe		psy/koty		drób		wol.żyj.	ryby/pszcz.	
	gos.	szt uk	gosp.	sztuk	gos p	sztuk	gos .	sztuk k	gos p.	sztuk	gos p.	sztuk k	gos p.	sztuk	sztuk	gosp.	pas.
(1		2		3		4		5		6		7		8	9	
robaczyce żoń.jelitowe	67																X
robaczyce płuc	68															X	X
świerzb	69															X	X
dermatomykozy	70															X	X
echinokokoza	71															X	X
anisakidoza	72	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
cysticerkoza	73																
zatrucia śr.ochrony roślin	74																
zatr.śr.gryzoniobójczyymi	75																
zatrucia met.ciężkimi	76																
zatrucia lekami	77																
inne	78																

Dział 6. Badanie środków żywienia zwierząt

Rodzaje próbek	Zbadano ogółem				Przyczyny zakwestionowania									
					mikrobiologiczne			chemiczne						
	mikrobiologiczne	chemiczne	parazytologiczne	mikologiczne	salmonella	beztlenowce	inne	kokcydiostatyki	leki weterynaryjne	hormony	pestycydy	metale ciężkie	mikotoksyny	inne
Pasze pełnoporcjowe	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Materiały paszowe:	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- koncentraty	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- śruta sojowa poekstr.	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- śruta rzepakowa poekstr.	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- śruty zbożowe	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- mączki zwierzęce	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- inne	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Dodatki paszowe:	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- premiksy	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
- inne	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99	99
Wymazy czystościowe	99		99	99	99	99	99							
Razem	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999	9999
		9	9	9										

Objaśnienia do sprawozdania RRW-4:

Definicja próbki: Próbką jest to materiał pochodzący od jednego zwierzęcia bez względu na liczbę wykonywanych z niej analiz laboratoryjnych.

Dział 1. Podajemy liczbę zwierząt, od których pochodziły próbki.

Dział 2. Podajemy liczbę wykonanych analiz z jednej próbki.

Dział 3. Obejmuje badania w kierunku obecności pałeczek salmonela w próbkach zbiorczych.

Dział 4. Mleko ćwiartkowe traktujemy jako jedną próbkę pobraną od jednego zwierzęcia.

Dział 5. Podajemy liczbę zwierząt i gospodarstw, w których badaniem laboratoryjnym potwierdzono wystąpienie choroby.

Sprawozdanie sporządzają wojewódzkie inspektoraty weterynarii i przekazują do GIW, w terminie do dnia 30 stycznia każdego roku.

Główny Inspektorat Weterynarii przekazuje zestawienie zbiorcze do MRiRW w terminie do 20 marca każdego roku.

Imię i nazwisko oraz telefon osoby
która sporządziła sprawozdanie

pieczętka imienna i podpis osoby
działającej w imieniu sprawozdawcy

Zestawienie zbiorcze. Liczba wykonywanych analiz (badań) przez ZHW wraz z oddziałami w roku RRRR

Lp.	Nazwa analiz (badań) w materiale biologicznym pobranym od zwierząt		
1.	Badania mikrobiologiczne	konie	99
		bydło	99
		świnie	99
		owce i kozy	99
		drób	99
		psy i koty	99
		inne	99
2.	Badania serologiczne	konie	99
		bydło	99
		świnie	99
		owce i kozy	99
		drób	99
		psy i koty	99
		inne	99
3.	Badania metodą immunofluorescencyjną		99
4.	Badania z wykorzystaniem metod biologii molekularnej		99
5.	Badania histopatologiczne		99
6.	Badania parazytologiczne		99
7.	Badania hematologiczne		99
8.	Badania biochemiczne krwi		99
9.	Badania moczu		99
10.	Ogółem		9999

Lp	Rodzaj wykonanych analiz (badań) żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz i wody			
1.	Monitoring żywności		99	
2.	Badania żywności	Mięsa i jego przetworów	Mikrobiologiczne	99
			Chemiczne	99
			Pozostałości	99
		Mleka i jego przetworów	Mikrobiologiczne	99
			Chemiczne	99
			Pozostałości	99
			Liczba komórek somatycznych	99
		Ryb	Mikrobiologiczne	99
			Chemiczne	99
			Pozostałości	99
3.		Badania pasz	Mikrobiologiczne	99
			Chemiczne	99
4.	Badania wody	Mikrobiologiczne	99	
		Chemiczne	99	
5.	Ogółem		9999	

Zestawienie zbiorcze. Urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, drobiu, dziczyzny i królików w roku RRRR (opracowane na podstawie sprawozdań RRW – 6)

Lp.	Wyszczególnienie	RRRR rok w sztukach
1	Ogółem (1+12+19+27)	9999
2	Razem (od 4 do 11)	999
3	W tym z uboju domowego	99
4	Bydło powyżej 30 miesięcy	99
5	Bydło od 12 do 30 miesięcy	99
6	Cielęta do 12 miesięcy	99
7	Trzoda chlewna	99
8	Owce	99
9	Kozy	99
10	Konie	99
11	Nutrie	99
12	Razem (od 13 do 18)	999
13	Kury	99
14	Kurczęta	99
15	Indyki	99
16	Kaczki	99
17	Gęsi	99
18	Pozostały drób	99
19	Razem (od 20 do 26)	999
20	Sarny	99
21	Jelenie, Daniele	99
22	Łosie	99
23	Dziki	99
24	Zające	99
25	Ptactwo łowne	99
26	Muflony	99

27	Króliki	99
----	---------	----

12/03zb_zaf1

STRUKTURA ZAPISU ELEKTRONICZNEGO W FORMACIE TEKSTOWYM CSV

RRW6

Dział 1. Badanie zwierząt rzeźnych

::

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju

Wsi 00-930 Warszawa ul. Wspólna 30;;

Nazwa i adres jednostki sprawozdawczej ;;Główny Inspektorat Weterynarii

;RRW – 6;

;Sprawozdanie z wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i

mięsa,

drobiu, dziczyzny i królików za RRRR rok.;

Numer identyfikacyjny REGON;;

::

::

Dział 1. Badanie zwierząt rzeźnych;;

::

Wyszczególnienie;;Zbadano zwierząt – w sztukach

0;;1

Ogółem (02 +12+19+27);O1;9 999

Razem (w.04 – 11);O2;999

W tym z uboju domowego;O3;99

Bydło powyżej 30 miesięcy;O4;99

Bydło w wieku od 12 do 30 miesięcy;O5;99

Cielęta do 12 miesięcy;O6;99

Trzoda chlewna;O7;99

Owce;O8;99

Kozy;O9;99

Konie;10;99

Nutrie;11;99

Razem (w.13 – 18);12;999

Kury;13;99

Kurczęta;14;99

Indyki;15;99

Kaczki;16;99

Gęsi;17;99

Pozostały drób;18;99

Razem (w.20-26);19;999

Sarny;20;99

Jelenie Daniele;21;99

Łosie;22;99

Dziki;23;99

Zające;24;99

Ptactwo łowne;25;99

Muflony;26;99

Króliki;27;99

Dział 2. Stwierdzone choroby lub zmiany chorobowe oraz ocena mięsa

;Dział 2. Stwierdzone choroby lub zmiany chorobowe oraz ocena mięsa;,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,
;Wyszczególnienie;;Liczba zwierząt
;,,,,,,,,;Za niezdatną;,,,,;O ograniczonej przydatności do spożycia;,,,,;
;;;Konie;Bydło;;;Owce
;;;Do 12 miesiąca życia;Od 12 do 30 miesiąca życia.;Powyżej 30 miesiąca życia;Do 12 miesiąca
życia.;Powyżej 12 miesiąca życia.;;Do 12 miesiąca życia;Od 12 do 30 miesiąca życia.;Powyżej 30
miesiąca życia;Do 12 miesiąca życia.;Powyżej 12 miesiąca życia.;;Do 12 miesiąca życia;Od 12 do
30 miesiąca życia.;Powyżej 30 miesiąca życia;Do 12 miesiąca życia.;Powyżej 12 miesiąca życia.;;
;0;;1;2;3;4;5;6;7;8;9;10;11;12;13;14;15;16;17;18;19;20;21;
;OGÓLEM;O1;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;999;
;999;999;
;Gruźlica;O2;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Pomór świń;O3;X;X;X;X;X;X;99;X;X;X;X;X;X;99;X;X;X;X;X;X;X;
;Zaraza świń;O4;X;X;X;X;X;X;99;X;X;X;X;X;X;99;X;X;X;X;X;X;X;
;Różycy świń;O5;X;X;X;X;X;X;99;X;X;X;X;X;X;99;X;X;X;X;X;X;X;
;Inne choroby zaraźliwe;O6;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Posocznica i ropnica;O7;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Salmonelloza;O8;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Teżec;O9;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Promienica i piasecznica;10;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Nowotwory;11;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Białaczka;12;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Wychudzenie;13;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Żółtaczką;14;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Wodnica;15;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Rozkład gnilny;16;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Nienormalny zapach lub smak
mięsa;17;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Zatrucie środkami
chemicznymi;18;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;
;Niezupełne wykrwawienie;19;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;99;

Dział 3. Stwierdzone choroby i zmiany chorobowe

Dział 3. Stwierdzone choroby i zmiany chorobowe;

; Nazwy chorób lub zmian chorobowych;

Wyszczególnienie; Ogółem; Pastereloza; Gruźlica; Pomór świń; Choroba

Mareka; Salmonelloza; Bruceloza; Myksomatoza; Schorzenie górnych dróg

oddechowych; Nadmierne wychudzenie; Niedostateczne wykrwawienie; Białaczka; Posocznica i

ropnica; Aspelgoloza; Inne choroby zaraźliwe; Rozkład

gnilny; Włośnie; Wągry; Motyllica; Kokcydioza ; Inne pasożyty

0;; 1;2;3;4;5;6;7;8;9;10;11;12;13;14;15;16;17;18;19;20;23 1

Kury; a; O1; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

; b; O2; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

Kurczęta; a; O3; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

; b; O4; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

Indyki; a; O5; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

; b; O6; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

Kaczki; a; O7; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

; b; O8; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

Gęsi; a; O9; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

; b; 10; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

Inne; a; 11; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

; b; 12; 999; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; X; 99; 99

Dziki; a; 13; 999; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99

; b; 14; 999; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99

Jelenie

; b; 16; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99

Muflony; a; 17; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99

; b; 18; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; 99; 99; 99; 99

Zajęce; a; 19; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; 99; 99; 99

; b; 20; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; 99; 99; 99

Inne; a; 21; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; 99; 99; 99

; b; 22; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; 99; 99; 99

Króliki; a; 23; 999; 99; 99; X; X; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; 99; X; X; 99; 99; 99

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 24 ust. 7 ustawy z dnia ... o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr ... , poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Na podstawie tego przepisu minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb zbierania, gromadzenia, przekazywania i przetwarzania danych, o których mowa w art. 23 ustawy.

Projekt rozporządzenia związany jest z budową systemu wymiany danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych między zakładami higieny weterynaryjnej i innymi laboratoriami wchodzącymi w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii oraz laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia w sprawie wykazu laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań (Dz. U. Nr ...), w których znajdować się będą lokalne bazy danych (§ 2 pkt 5) a Centralną Bazą Danych (§ 2 pkt 4). Przewiduje się, iż przekazywanie i wymiana informacji następować będzie w drodze transmisji danych poprzez sieć informatyczną (§ 2 pkt 3), składającym się z elementów określonych w § 5. W projekcie rozporządzenia szczegółowo określono zakres danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, które mają być gromadzone w Centralnej Bazie Danych i lokalnych bazach danych (§ 3), format zapisów elektronicznych w Centralnej Bazie Danych i lokalnych bazach danych (§ 6 oraz załącznik nr 2), jak również wzory raportów w sprawie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych (załącznik nr 1). Jako zasady przyjmuje się, iż:

- 1) dane zarejestrowane w Centralnej Bazie Danych i lokalnych bazach danych nie podlegają usunięciu (§ 4);
- 2) Centralna Baza Danych i lokalne bazy danych powinny być prowadzone w systemie informatycznym umożliwiającym niezwłoczny odczyt lub wydruk całości lub części danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych (§ 6 ust. 2);
- 3) dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych, niezwłocznie po ich uzyskaniu i zatwierdzeniu przez kierownika laboratorium, są wprowadzane do lokalnej bazy danych i przekazywane do Centralnej Bazy Danych (§ 9);

4) przetwarzanie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych dokonuje się przy wykorzystaniu urządzeń i systemów informatycznych i teleinformatycznych (§ 11).

Jeżeli chodzi o urządzenia i system informatyczny służące do zbierania, gromadzenia, przekazywania i przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, to w § 8 odsyła się, w zakresie bezpieczeństwa danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych zawartych w Centralnej Bazie Danych i lokalnych bazach danych, do odpowiednich przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 czerwca 1998 r. w sprawie określenia podstawowych warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 98, poz. 521 oraz z 2001 r. Nr 121, poz. 1306). Przekazywanie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych ma się odbywać z zachowaniem struktury przekazywanych plików w formacie tekstowym lub formacie xls. W § 12 wprowadza się zasadę, w myśl której do danych zgromadzonych w Centralnej Bazie Danych mają dostęp uprawnione podmioty, a w szczególności: minister właściwy do spraw rolnictwa, Główny Lekarz Weterynarii, wojewódzcy lekarze weterynarii, powiatowi lekarze weterynarii i graniczni lekarze weterynarii, jak również, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rolnictwa, Komisja Europejska oraz organy właściwe w sprawach weterynarii państw członkowskich Unii Europejskiej. Zasadą ma być również składanie przez Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w trybie określonym w § 13, zbiorczej analizy danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych zgromadzonych w Centralnej Bazie Danych.

Przewiduje się, iż rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ... r. Długi okres *vacatio legis* związany jest z koniecznością podjęcia prac organizacyjno – technicznych odnośnie budowy systemu zbierania, gromadzenia, przekazywania i przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych.

Projekt rozporządzenia będzie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jak również będzie konsultowany z organizacjami społecznymi, a w szczególności z:

- 1) Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną;
- 2) Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii NSZZ „Solidarność”;
- 3) Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej;
- 4) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych;
- 5) Krajową Radą Izb Rolniczych.

Ocena skutków regulacji:

- 1) Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało istotnych skutków finansowych dla budżetu państwa. Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia będą pokryte ze środków finansowych przewidzianych w budżetach wojewódzkich inspektoratów weterynarii i Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach. Większość kosztów związanych z podjęciem działań organizacyjno – technicznych zostanie pokryta ze środków PHARE przewidzianych na budowę systemu zbierania, gromadzenia, przekazywania i przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych.
- 2) Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
- 3) Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny: nie będzie wpływu.

Opracowano w Departamencie
Produkcji Zwierzęcej i Weterynarii

Akceptował

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

12/03zb_uzas

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia r.

**w sprawie wykazu laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów
i kierunków badań**

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr. , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz laboratoriów referencyjnych właściwych dla badań prowadzonych w kierunku rozpoznawania chorób zakaźnych zwierząt oraz chorób odzwierzęcych, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. Ustala się wykaz laboratoriów referencyjnych właściwych dla badań produktów pochodzenia zwierzęcego oraz środków żywienia zwierząt, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

12/05zb_rozp

Załącznik nr 1

**WYKAZ LABORATORIÓW REFERENCYJNYCH WŁAŚCIWYCH DLA BADAŃ
PROWADZONYCH W KIERUNKU ROZPOZNAWANIA CHOROÓB ZAKAŹNYCH
ZWIERZĄT ORAZ CHOROÓB ODZWIERZĘCYCH**

Lp	Nazwa laboratorium	Adres	Rodzaj badań	Kierunek badań
1	2	3	4	5
1	Laboratorium Zakładu Pruszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	98-220 Zduńska Wola, ul. Wodna 7	całokształt badań	pryszczycza, choroba pęcherzykowa świń, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, księgosusz, pomór małych przeżuwaczy
2	Laboratorium Zakładu Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	klasyczny pomór świń, afrykański pomór świń, choroba Aujeszky u świń, wirusowe zapalenie żołądka i jelit u świń, leptospiroza
3	Laboratorium Zakładu Anatomii Patologicznej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	badania histopatologiczne i immunohistochemiczne	enterowirusowe zapalenie mózgu i rdzenia u świń d. choroba cieszyńska i taflańska, gruczołakowatość płuc u owiec

1	2	3	4	5
4	Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań wirusologicznych	wścieklizna, trzęsawka owiec, gąbczasta encefalopatia bydła, niedokrwistość zakaźna koni, wirusowe zapalenie tętnic koni, zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła/otręt bydła, guzowata choroba skóry bydła, gorączka doliny Rift, choroba niebieskiego języka, ospa owiec i kóz, afrykański pomór koni
5	Laboratorium Zakładu Biochemii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	badania biochemiczne	enzootyczna białaczka bydła, choroba Maedi Visna owiec, zakaźne zapalenie stawów i mózgu kóz
6	Laboratorium Zakładu Mikrobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	brucelozą, salmonellozą, listeriozą, wąglik, kolibakteriozą, gruźlica bydła, paratuberkuloza, nosacizna, zakaźne zapalenie macicy u kłaczy, tularemia
7	Laboratorium Zakładu Chorób Zwierząt Mięsożernych i Futerkowych Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	borelioza, myksomatoza, wirusowa krwotoczna choroba królików

1	2	3	4	5
8	Laboratorium Zakładu Chorób Bydła i Owiec Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	gorączka Q, zaraza płucna bydła, zakaźna bezmleczność owiec, chlamydioza
9	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	rzekomy pomór drobiu, influenza ptaków o wysokiej zjadliwości d. pomór drobiu, mykoplazmoza drobiu, choroba Mareka
10	Laboratorium Zakładu Chorób Ryb Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych, zakaźna anemia łososia, wiosenna wiremia karpia, wirusowa posocznica krwotoczna ryb łososiowatych, bakteryjna choroba nerek ryb łososiowatych, zakaźna martwica trzustki, czyracznosc u łososia atlantyckiego, jersinioza, gyrodaktyloza, zaraza raków, bonamioza ostryg, marteiloza
11	Laboratorium Zakładu Parazytologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	echinokokoza, zaraza stadnicza koni, toksoplazmoza, zgnilec amerykański pszczoł, zgnilec europejski, waroza

12/05zb_zal1

**WYKAZ LABORATORIÓW REFERENCYJNYCH WŁAŚCIWYCH DLA BADAŃ
PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ORAZ ŚRODKÓW ŻYWIENIA
ZWIERZĄT**

Lp	Nazwa laboratorium	Adres	Rodzaj badań	Kierunek badań
1	Laboratorium Zakładu Higieny Żywności Pochodzenia Zwierzęcego Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań mleka i przetworów mlecznych oraz całokształt badań środków żywności	kampylobakterioza, włośnica, pozostałości leków przeciwbakteryjnych, czynniki mikrobiologicznego skażenia żywności, toksyny morskie u maź blaszkoskrzelnych, czynniki bakteriologiczne i wirusologiczne u maź blaszkoskrzelnych, pozostałości hormonów, promotorów wzrostu, tyreostatyków
2	Laboratorium	24-100 Puławy,	całokształt badań	zdrowotna jakość

	Zakładu Higieny Środków Żywnienia Zwierząt Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	Al. Partyzantów 57		środków żywienia zwierząt
3	Laboratorium Zakładu Farmakologii i Toksykologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego	24-100 Puławy, Al. Partyzantów 57	całokształt badań	beta-agoniści, leki niedozwolone do stosowania, neuroleptyki, pestycydy, polichlorowane bifenylole, dioksyny, pierwiastki toksyczne, leki przeciwpasożytnicze, niesterydowe leki przeciwzapalne, zawartości mikotoksyn i barwników

12/05zb_zaf2

Uzasadnienie

Artykuł 25 ustawy z dnia o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. ...) upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do wyznaczenia laboratoriów referencyjnych. Potrzeba wyznaczenia takich laboratoriów wynika także z aktów prawnych Unii Europejskiej to jest dyrektyw, rozporządzeń i decyzji. Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu laboratoriów referencyjnych umożliwi dokonywanie laboratoryjnej diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, chorób odzwierzęcych (zoonoz) oraz laboratoryjnego badania produktów pochodzenia zwierzęcego i środków żywienia zwierząt do wymogów Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia dostosowuje krajowe przepisy weterynaryjne do standardów Unii Europejskiej. Liczne akty prawne UE zobowiązują kraje członkowskie do wyznaczenia krajowych laboratoriów referencyjnych. W szczególności można wymienić następujące regulacje prawne UE:

- Dyrektywa Rady 64/432/EEC z 26.06.1964 o problemach zdrowia zwierząt w handlu bydłem i trzodą chlewną,
- Dyrektywa Rady 85/511/EEC z 18.11.1985 wprowadzająca zasady zwalczania pryszczycy,
- Dyrektywa Rady 90/426/EEC z 26.06.1990 o warunkach zdrowotnych zwierząt regulująca przewóz i import zwierząt koniowatych z krajów trzecich,
- Dyrektywa Rady 90/539/EEC z 15.10.1990 o warunkach zdrowotnych zwierząt obowiązujących w obrocie wewnątrz Wspólnoty i w imporcie z krajów trzecich drobiu i jaj wylęgowych,
- Dyrektywa Rady 91/67/EEC z 28.01.1991 odnośnie warunków zdrowotnych ryb,
- Dyrektywa Rady 91/492/EEC z 15.07.1991 ustanawiająca warunki zdrowotne produkcji i wprowadzania na rynek żywych mięczaków dwuskorupowych,

- Dyrektywa Rady 92/46/EEC z 16.06.1992 określająca zasady zdrowotne produkcji i wprowadzania na rynek mleka surowego, mleka poddanego obróbce termicznej oraz przetworów mlecznych,
- Dyrektywa Rady 92/66/EEC z 14.07.1992 wprowadzająca wspólnotowe zasady zwalczania rzekomego pomoru drobiu (choroba Newcastle),
- Dyrektywa Rady 92/40/EEC z 25.07.1992 wprowadzająca wspólnotowe zasady zwalczania grypy ptaków o wysokiej patogenności,
- Dyrektywa Rady 92/117/EEC z 17.12.1992 o zasadach ochrony przed określonymi chorobami odzwierzęcymi,
- Dyrektywa Rady 92/119/EEC z 17.12.1992 wprowadzająca zasady zwalczania określonych chorób zwierząt i szczegółowo omawiająca chorobę pęcherzykową,
- Dyrektywa Rady 93/53/EEC z 24.06.1993 dotycząca zasad zwalczania określonych chorób ryb,
- Dyrektywa Rady 93/24/EEC z dnia 11.12.1992 dotycząca dodatkowych gwarancji odnośnie choroby Aujeszky'ego dla świń,
- Dyrektywa Rady 96/23/EC z 29.04.1996 o środkach przyjętych dla monitorowania pewnych substancji i ich pozostałości u zwierząt żywych i w produktach pochodzenia zwierzęcego,
- Rozporządzenie Rady 999/2001/EC z 22.05.2001 o zasadach zapobiegania zwalczania i eradykacji zakaźnych gąbczastych encefalopatii,

Planuje się zlokalizowanie laboratoriów referencyjnych w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach (PIWet.). Instytut ten poprzez swoje usytuowane jako jednostki badawczo-rozwojowej Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz wykonywane zadania statutowe jest instytucją odpowiednią do realizacji takich zadań. W szczególności PIWet. prowadzi badania naukowe i prace badawczo-rozwojowe w zakresie ochrony zdrowia zwierząt, profilaktyki chorób odzwierzęcych oraz higieny i toksykologii żywności zwierzęcego pochodzenia. Instytut od lat, jako jednostka nadzorowana przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, monitoruje i diagnozuje choroby zakaźne zwierząt, w tym choroby odzwierzęce a także bierze udział w opracowywaniu i implementowaniu programów profilaktycznych, nadzoruje

pracę Zakładów Higieny Weterynaryjnej w zakresie diagnostyki, szkoli pracowników tychże Zakładów. PIWet. monitoruje i opracowuje programy badania pozostałości leków, hormonów, substancji toksycznych, metali ciężkich i pierwiastków radioaktywnych w żywności zwierzęcego pochodzenia, paszach i środowisku. Poprzez szkolenia urzędowych lekarzy weterynarii Instytut funkcjonuje jako element składowy Inspekcji Weterynaryjnej. Pracownicy PIWet. wykonują ekspertyzy dla resortu rolnictwa, resortu zdrowia, Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Sanitarnej. Wreszcie Instytut sprawuje urzędową kontrolę weterynaryjnych preparatów biologicznych, opracowuje instrukcje, normy i wytyczne do postępowania przy zwalczaniu chorób, monitorowaniu ich występowania, monitorowaniu substancji szkodliwych w żywności zwierzęcego pochodzenia i postępowania przy likwidacji zagrożeń tymi substancjami. Specjaliści PIWet. biorą również udział w opracowywaniu aktów prawnych z zakresu weterynarii. Jak zatem widać z przedstawionego, bardzo szerokiego zakresu realizowanych zadań, Państwowy Instytut Weterynaryjny posiada dobrze przygotowaną kadrę naukową zdolną podjąć obowiązki wynikające z zadań jakie nakłada referencyjność. Specjaliści Instytutu odbywali liczne staże i praktyki w jednostkach i laboratoriach badawczych i referencyjnych Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych i są uznanymi specjalistami w określonych dziedzinach nie tylko w Polsce, ale i w świecie, utrzymującymi codzienne kontakty z laboratoriami referencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej. Wyrazem tego jest zapraszanie pracowników PIWet. do różnych gremiów międzynarodowych jako ekspertów. Wszystko to powoduje, że istnieją w Instytucie warunki do pełnienia funkcji referencyjnych w zakresie przewidzianym przez ustawę i niniejsze rozporządzenie.

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa, związane z modernizacją i dostosowaniem krajowych laboratoriów do standardów Unii Europejskiej przyjętych dla laboratoriów referencyjnych.

Prowadzenie badań przez laboratoria, wymienione w załącznikach do rozporządzenia, przyczyni się do zwalczania chorób zakaźnych, w tym zoonoz, i tym samym będzie miało znaczenie dla ochrony zdrowia zwierząt a tym samym dla szeroko rozumianego bezpieczeństwa żywności.

Projekt rozporządzenia zostanie uzgodniony, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Państwowym Instytutem Weterynaryjnym i Głównym Inspektoratem Weterynarii oraz skonsultowany z organizacjami społecznymi, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej i Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność”.

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionalny.

12/05zb_uzas